

ബിജു ഉതുപ്പ് കേസ്

നടാഫ്ഫറി തിരുക്കുട്ടംബ ഇടവക വികാരി ഫാ. ജോർജ്ജ് മൺതാങ്കൽ ഓനാം പ്രതിയും കോട്ടയം മെത്രാൻ മാർ കുട്ടാക്കോൻ കുന്നഫ്ഫറിൽ രണ്ടാം പ്രതിയും ആയി കോട്ടയം അധികാരിയിൽ മുൻസിപ്പ് കോടതിയിൽ ബിജു ഉതുപ്പ് ഫയൽ ചെയ്ത കേസാം പ്രസിദ്ധമായ ബിജു ഉതുപ്പ് കേസ്. മുൻസിപ്പ് ശ്രീ. കെ. ജോർജ്ജ് ഉമ്മൻസ് കോടതിയിലാം വിചാരണ നടന്ത. പ്രസ്തുത കേസിൽ വിധി 1990 നവംബർ 24-നു പ്രവൃത്തിച്ചു. വാദികൾ അനുകൂലമായ വിധിയും ഡിക്രിയും അനുസരിച്ച്, പ്രതികൾ, വാദികൾ ‘വിവാഹക്കുറ’ നൽകുവാൻ നിർബന്ധിതരായിരുന്നു.

മേൽപ്പറഞ്ഞ വിധിക്കെതിരെ പ്രതികൾ കോട്ടയം ഡിസ്ട്രിക്ട് കോർട്ടിൽ അപ്പീൽ നൽകി. കേസിൽ കക്ഷി ചേർന്നിരുന്ന കുന്നാനായ കത്തോലിക്കാ കോൺഗ്രസിനെ പ്രതിനിധികരിച്ച് പ്രസിദ്ധീകരിച്ച എ.സി. ഏബേഹാമും അപ്പീൽ ഫയൽ ചെയ്തു. പ്രസ്തുത അപ്പീലുകൾ രണ്ടും, കേരള ഹൈക്കോടതിയുടെ നിർദ്ദേശപ്രകാരം എറണാകുളം ഡിസ്ട്രിക്ട് കോർട്ടിലേക്ക് മാറ്റി. അധികാരിയിൽ ഡിസ്ട്രിക്ട് ജയജി മി. അശോക് മേനോൻ ആയിരുന്നു. അപ്പീലുകൾ കേട്ക് തീരീപ്പാക്കിയത് 2008 ഡിസംബർ 20-ന് അപ്പീലുകൾ തള്ളിയും മുൻസിപ്പ് കോടതിവിധി ശരിവച്ചും ആയിരുന്നു വിധി.

ഡിസ്ട്രിക്ട് കോർട്ട് വിധിക്കെതിരെ പ്രതികൾ കേരള ഹൈക്കോടതിയിൽ അപ്പീൽ ഭോധിപ്പിച്ചു. 2017 ജനുവരി 30-ന് ഫയൽ ചെയ്ത പ്രസ്തുത അപ്പീൽ വാദം കേട്ടത് ജയജി ശ്രീ. കെ. ഹരിലാൽ ആയിരുന്നു. കേസിലെ വാദങ്ങൾ കേട്ക് പരിഗണിച്ച ജയജി അതേ ദിവസം തന്നെ വിധി പ്രസ്താവിക്കുകയും ചെയ്തു.

പ്രസ്തുത വിധിയുടെ സത്രന്ത പരിഭ്രാന്തരാം നൽകുന്നത് (ഹൈക്കോടതി വിധിയുടെ).

അപ്പീൽ അപേക്ഷയിലെ വാദികൾ കോട്ടയം അധികാരിയിൽ മുൻസിപ്പ് കോടതിയിലെ Os No. 923 / 1989 ലെ പ്രതികൾ ആണ്. ഓനാം പ്രതി തിരുക്കുട്ടംബ ഇടവക വികാരിയും രണ്ടാം പ്രതി കോട്ടയം കുന്നാനായ കത്തോലിക്കാരുപതയുടെ മെത്രാനുമാണ്. മുന്നാം പ്രതി, കുന്നാനായ കത്തോലിക്കാ കോൺഗ്രസിനെ പ്രതിനിധികരിച്ച് അതിൻ്റെ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു, മേലുഖരിച്ച കേസ്, വാദികൾ വിവാഹക്കുറ നൽകുവാൻ പ്രതിക്കൊടുക്കുന്നതുമാണ്.

വാദിയുടെ വാദമുഖങ്ങൾ താഴെ നൽകുന്നു: വാദിയുടെ നിലപാടുസരിച്ച്, വാദിയും മാതാപിതാക്കളും കുടുംബംഗങ്ങളും നടാഫ്ഫറി തിരുക്കുട്ടംബ ഇടവകയിലെ കുന്നാനായ കത്തോലിക്കാ സമൂഹത്തിലെ അംഗങ്ങളും, 1977 മുതൽ പ്രസ്തുത ഇടവകയിലെ അംഗങ്ങൾ ആയി സ്വീകരിക്കപ്പെടുകയും അംഗീകാരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളവരുമാകുന്നു. അതിനുമുമ്പും, കോട്ടയം രൂപതയുടെ അധികാര പരിധിയിൽ വരുന്ന പള്ളിയിൽ തങ്ങൾ അംഗങ്ങൾ ആയിരുന്നു. വാദിയുടെ മാതാപിതാക്കളുടെ വിവാഹം, 22-10-1956 തോന്തോട്ടയം രൂപതാധികാരത്തിലുള്ള ഓതറ ചെറുപുഷ്പ ദേവാലയത്തിൽ ചെച്ചാണ് നടന്നതും. ആ പള്ളിയിൽ വച്ചുതന്നെ ആയിരുന്നു, വാദിയുടെ ജനാനസന്നാത കർമ്മവും നിർവ്വഹിക്കപ്പെട്ടത്. കാനൻ നിയമവും കോട്ടയം രൂപതയിലെ പള്ളി നടപടികളും അനുസരിച്ച്, മതപരമായ എല്ലാ സേവനങ്ങൾക്കും വാദികൾ അർഹതയുണ്ട്; അവ നൽകുവാൻ വികാരി ബാധ്യസ്ഥനുമാണ്. ഒരു മേലധികാരിയുടെ നൃഥമായ മുടക്കോ വിലക്കോ വാദിയുടെ മേൽ ഏർപ്പെടുത്താതിട്ടേന്താളം പ്രസ്തുതാവകാശങ്ങൾ നിഷ്പയിക്കുവാൻ ആർക്കും അവകാശവുമില്ല. അത്തരത്തിലുള്ള ഭോധ്യത്തോടെയാണ് വാദിയുടെ മാതാപിതാക്കൾ വാദിയും ലീനയുമായുള്ള വിവാഹത്തിന് ഒരുക്കങ്ങൾ ചെയ്തത്. ലീനയും കോട്ടയം രൂപതാധികാര പരിധിയിൽപ്പെട്ട വിതുര സൈന്റ്രേഡി പള്ളിയിടവകാംഗമാണ്. വിവാഹക്കുറി മനസ്സുമതത്തിനും വിവാഹം ആശീർവ്വദിക്കാ നുമുള്ള നിർബന്ധിത വ്യവസ്ഥ ആയതിനാൽ ഓനാം പ്രതി ആയത് വാദിക്കു നൽകുവാൻ ബാധ്യസ്ഥനും തന്നെ. വാദിയുടെ മാതാപിതാക്കൾ വിവാഹക്കുറി നൽകുവാൻ ഓനാം പ്രതിയോട് അപേക്ഷിച്ചപ്പോൾ അതു നൽകാമെന്ന് ആദ്യം സമ്മതിച്ചുള്ളൂം പിന്നീട്ടിന് വിസമ്മതിക്കുകയായിരുന്നു. രണ്ടാം പ്രതിയുടെ നിർബന്ധമാണ് അതിനു പ്രേരകമായത്തെ. വാദിയുടെ പിതാവ് 21 - 04- 1989 തോന്താം പ്രതിയോട് വിവാഹക്കുറി നിഷ്പയിച്ചതിനെപ്പറ്റി പരാതിപ്പെടുത്തിയില്ലെ, രണ്ടാം പ്രതി തസ്സംബന്ധമായി ഒരു തീരുമാനവും നൽകിയതുമില്ല. അതു സംബന്ധിച്ച് ഒരു പരാതി 26-06-1989 തോന്താം പ്രതിയോട് വാദി, റോമിൽ മാർപ്പാപ്പായ്ക്ക് നൽകുകയുണ്ടായി. വാദിയുടെ പിതാവും അക്കാരുത്തിൽ ഒരു പരാതി, നൃഥയെന്നിലെ വത്തിക്കാൻ പ്രതിനിധി പ്രോന്നുണ്ടെപ്പോൾ വിശ്വാസിച്ചും അയച്ചു. പ്രോന്നുണ്ടെപ്പോൾ, വത്തിക്കാനുമായി ആലോചിച്ചു, രണ്ടാം പ്രതികൾ നിർദ്ദേശങ്ങൾ നൽകിയെങ്കിലും ഒരു നടപടിയും ഉണ്ടായതുമില്ല. വാദിയുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ, ഓനും രണ്ടാം പ്രതികളുടെ നടപടികൾ, കോട്ടയം രൂപതയിലെ രണ്ടാം നിയമങ്ങൾക്കും വിശുദ്ധ കത്തോലിക്കാ സഭയുടെ തത്ത്വങ്ങൾക്കും ലംഘനം ആണെന്നു മാത്രമല്ല, കാനൻ നിയമങ്ങൾക്കും വിശുദ്ധ കത്തോലിക്കാ സഭയുടെ തത്ത്വങ്ങൾക്കും

തീർത്തും എതിരും ആകയാൽ, വിവാഹക്കുറി നിഷ്പയം തികച്ചും അനീതിപരവും മര്യാദരഹിതവും അധാർമ്മികവും ആണ്. അതുകൊണ്ടുമാത്രമാണ് കേസ് ഫയൽ ചെയ്തതും വിവാഹക്കുറി നൽകുവാൻ പ്രതിക്രിയോട് നിർദ്ദേശിക്കുവാൻ കോടതിയോട് അപേക്ഷിച്ചതും.

ഒന്നും രണ്ടും പ്രതികൾ രേഖാമൂലം നൽകിയ പ്രസ്താവനയിലെ വാദമുഖങ്ങൾ ഇളിയമാണ്. ഒരു പൊതു സഭാവ (Civil Nature) തിരിക്കേ അഭാവത്തിൽ ഈ കേസിന് നിലനില്പില്ല. കേസിലെ തർക്കവിഷയം ഒരു സമൂഹ തേയും അതിരെ പാരമ്പര്യങ്ങളേയും സംബന്ധിച്ചതാകയാൽ സിവിൽക്കോടതിക്ക് ഈ കേസ് വിചാരണ ചെയ്യുവാൻ അധികാരമില്ല. കൂനാനായ സമൂഹത്തിലെ അംഗമാണെന്ന വാദിയുടെ അവകാശവാദം ഒന്നും രണ്ടും പ്രതികൾ നിഷ്പയിക്കുന്നു. വാദി കൂനാനായ കത്തോലിക്കാ സമൂദായാംഗമാണെന്നും വിവാഹക്കുറി ലഭിക്കുവാൻ അർഹനാണെന്നും കോടതി പ്രവ്യാപിക്കണമെന്നുമുള്ള ആവശ്യം ഉന്നയിക്കാത്ത നിലയ്ക്ക് കേസിന് നിലനില്പില്ല. തന്റെ മാതാപിതാക്കളും കൂടുംബാംഗങ്ങളും കോട്ടയം രൂപതാധികാരത്തിൽപ്പെട്ട നടാഞ്ഞി തിരുക്കുടുംബ ഇടവകയിലെ അംഗങ്ങൾ ആണെന്ന വാദിയുടെ അവകാശവാദവും പ്രതികൾ നിഷ്പയിക്കുന്നു. പ്രതികളുടെ നിലപാടങ്ങുസ്ഥിച്ച്, വാദിയും കൂടുംബാംഗങ്ങളും കൂനാനായ സമൂദായാംഗങ്ങൾ അല്ല തന്ന. ‘കൂനാനായകാരൻ’ എന്നുപറിത്താൽ, കൂനാനായ മാതാപിതാക്കളിൽ നിന്നു ജനിച്ചവനും കൂനാനായെതര വ്യക്തിയെ വിവാഹം ചെയ്യാത്ത ആളും ആയിരിക്കണം. വാദിയുടെ പിതാവ് കൂനാനായ കാരൻ ആയിരുന്നു. എന്നാൽ, വാദിയുടെ മാതാവ് കൂനാനായകാരിയായല്ല ജനിച്ചത്. കാരണം, അവരുടെ മാതാവ് കൂനാനായകാരി അല്ലായിരുന്നു. വാദിയുടെ മാതാവായ അനന്മ, കൂനാനായകാരിനായ പിതാവി എഴും ലത്തീൻ കത്തോലിക്കയായ മാതാവിശ്രദ്ധയും മകളായിട്ടാണ് പിറന്നത്. വാദിയുടെ പിതാവ് കൂനാനായ കാരൻ ആയി ജനിച്ചുവെകിലും കൂനാനായ സമൂദായാംഗമല്ലാതിരുന്ന അനന്മയെ വിവാഹം കഴിച്ചതിലും കൂനാനായകാരൻ അല്ലാതായി. ചുരുക്കത്തിൽ, വാദിയുടെ മാതാമഹി കൂനാനായകാരി ആയിരുന്നില്ല, ലത്തീൻ കത്തോലിക്കയായിരുന്നു. തന്മുലം, കൂനാനായകാരി ആയിരുന്നില്ല. അങ്ങനെ, സവംശ വിവാഹം നൂറ്റാണ്ടു കളായി സമൂദായത്തിൽ ആചരിച്ചിരുന്നു; തന്മുലം, പ്രസ്തുത പാരമ്പര്യം നിലനിറുത്തി സവംശവിവാഹ നിഷ്പം തുടരുവാനുള്ള പ്രതികൾ കാട്ടുന്നത്.

4. കേരളത്തിലെ കൂനാനായ ക്രിസ്ത്യാനികൾ കാനാതോമാ (കൂനായിതെതാമമൻ) യുടെയും മധ്യപുർവ്വേ ശത്തുനിന്ന് എ.ഡി. 345-ൽ ഇൻഡ്യയിലേക്ക് കുടിയേറിയ എഴുപത്തിരഞ്ഞു കൂടുംബങ്ങളിൽ പെട്ടവരുടെയും പിന്നുകാരാണ്. കൂനായിതെതാമമൻ ഒരു ധനുദാദാശകാരൻ ആയിരുന്നു. അദ്ദേഹം, സ്ത്രീ പുരുഷങ്ങളും കുടികളുമടങ്ങുന്ന നാനുറുപേരോടൊപ്പം, എദേസ്ത്വായിലെ മെത്രാൻ മാർ ജോസഫും ഏതാനും വൈദികരു മായി കൊടുങ്ങല്ലെങ്കിൽ വന്നു. ഇൻഡ്യയിൽ ഇന്നു നിലവിലുള്ള കൂനാനായ ക്രിസ്ത്യാനികൾ മേൽപ്പറഞ്ഞ എഴുപത്തിരഞ്ഞു കൂടുംബങ്ങളുടെ പിരുക്കാരാണ്. അവർക്ക് വിവാഹം, ജനനം, മരണം എന്നിവയോടു ബന്ധപ്പെട്ട പ്രത്യേകം പാരമ്പര്യങ്ങൾ ഉണ്ട്. കൂനാനായകാർ ഇന്നോളും സവംശവിവാഹനിഷ്പം പുലർത്തുന്നു. സമൂദായത്തിനു പുറത്ത് ആരുമായും അവർക്കു വിവാഹബന്ധമില്ല. അതുവഴി അവർ തങ്ങളുടെ വർഗത്തിനിമ (Ethnic Identity) യും അനന്തരയും വംശശൃംഖിയും പാലിക്കുന്നു. കൂനാനായ സമൂഹത്തിൽ കത്തോലിക്കാ വിശ്വാസവും യാക്കോബായ വിശ്വാസവും പുലർത്തുന്ന രണ്ടു വിഭാഗങ്ങൾ ഉണ്ട്. അവർ തമിലുള്ള വിവാഹങ്ങൾ അനുവദനിയവുമാണ്. 1955 ഏപ്രിൽ മാസത്തിൽ പ്രത്യേം പീയുന്ന് പാപ്പാ ഒരു ഡിക്രി വഴി കോട്ടയം മെത്രാൻ സീറോ മലബാർ സഭയുടെ അധികാരപരിധിയിലുള്ള എല്ലാ കൂനാനായ കത്തോലിക്കരു ദെയും മേൽ അധികാരം നൽകിയിട്ടുണ്ട്. കൂനാനായകാരന്മാരുടുതെ കത്തോലിക്കർക്ക് കൂനാനായ ദേവാലയങ്ങളിൽ ആരാധനയിൽ പങ്കെടുക്കുന്നതിനും കൂദാശകൾ സീക്രിക്കൂന്നതിനും സ്വാതന്ത്ര്യം നൽകിയിട്ടുണ്ട്. എങ്കിലും അവർക്ക് ഇടവകയിൽ അംഗത്വം ലഭിക്കുകയില്ല. ഒരു കൂനാനായകാരനും കൂനാനായെതരനും തമിലുള്ള വിവാഹം കൂനാനായപ്പള്ളികളിൽ നടത്തുകയില്ല. കാരണം, അതെരെ വിവാഹങ്ങൾ കൂനാനായ സമൂഹത്തോടും പാരമ്പര്യങ്ങളോടും തനിമയോടുമുള്ള രവഹേള്ളനവും കയ്യേറ്റവുമായിട്ടാണ് കരുതപ്പെട്ടു നാൽ. വാദിയും കൂടുംബാംഗങ്ങളും നടാഞ്ഞി തിരുക്കുടുംബ ഇടവകയിലെ അംഗങ്ങളായി സീക്രിക്കൂ ദുകയും അംഗീകരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു എന്ന വാദത്തിൽ ഒരു കഴഞ്ഞുമില്ല. അമുഖം അവർ സീക്രിക്കൈ പ്പെട്ടു എങ്കിൽ, അവർ കൂനാനായകാരി ആണെന്ന തെറ്റായ ധാരണയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലുണ്ട്. വാദിയുടെ മാതാപിതാക്കളുടെ വിവാഹം 1956 ഓഗസ്റ്റ് 22-ന് ഓത്തരം കൂനാനായ കത്തോലിക്കാ ദേവാലയത്തിൽവച്ച് നടത്തുവാൻ അനുവദിച്ച സാഹചര്യത്തെപ്പറ്റി പ്രതികൾക്ക് അറിയുന്നുകൂടാ. വാദി സമർപ്പിച്ചിട്ടുള്ള സർട്ടിഫിക്കറുകളുടെ വിശ്വാസ്യതയും സംശയാസ്പദമാകുന്നു. വാദിയുടെ മാമോഡീസാ ഓത്തരപ്പള്ളികളിൽ വച്ചു നടന്നുവെന്ന് അംഗീകരിച്ചാലും ഇടവകകാംഗത്വം ലഭിക്കുക സാധ്യമല്ല. നാളിതുവരെ വാദിക്ക് ലഭ്യമായിട്ടുള്ള ആനുകൂല്യങ്ങൾ എല്ലാംതെന്ന തെറ്റായ വിശ്വാസത്തിന്റെ അമുഖം ധാരണയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ മാത്രം ആവാമനിരിക്കു, അതിരെ പേരിൽ വാദി മുതലെടുക്കുക സാധ്യമല്ല. വാദിയുടെ പിതാവ് വ്യക്തമായും സമർത്തിക്കുന്നുണ്ട്, വാദിയുടെ അമുഖം കൂനാനായകാരി ആയിരുന്നില്ലെന്ന്. തൽക്കാരന്മാരുടെ വാദിയും മാതാവും കൂനാനായകാരന്മാരുടെ വാദിക്ക് സാഹചര്യത്തിൽ ഒരു വിവാഹക്കുറി നൽകാ

നൂള്ളെ തന്റെ നിസ്സഹായത രണ്ടാം പ്രതി, വാദിയെ അറിയിച്ചിട്ടുണ്ട്. അങ്ങനെ വാദിയുടെ വിവാഹം ക്കനാനായ പ്ലേജിയൽ വച്ചു നടത്തുന്നതിന് രണ്ടാം പ്രതി അനുവദിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ അത് മുഴുവൻ ക്കനാനായ സമൂഹ തിരെന്തെയും ആത്മവികാരങ്ങളെയും മതവികാരങ്ങളെയും കഷണപ്പെടുത്തുന്നതും സമുദായത്തിൽ നൃറാണ്ടു കളായി നിലനിൽക്കുന്ന പാരമ്പര്യങ്ങളുടെ ലംഗ്ലനവും ആകുമായിരുന്നു. എന്നാൽ, കാനൻനിയമം ഇവിടെ ലംഗ്ലിക്കപ്പെട്ടുമില്ല, അതുകൊണ്ട് കേസ് തള്ളിക്കളേയെന്നോടൊന്ന്.

5. ക്കനാനായ കത്തോലിക്കാ കോൺഗ്രസിനെ പ്രതിനിധികരിച്ച് കേസിൽ കക്ഷി ചേർന്നിട്ടുള്ള അതിരെ പ്രസിഡൻസ് ഓന്നും രണ്ടും പ്രതികളുടെ വാദങ്ങളോട് സമ്പൂർണ്ണമായി യോജിക്കുകയും കേസ് തള്ളിക്കളെയെന്നെന്ന് അപേക്ഷിച്ചിരിക്കുകയുമാണ്.

6. എതിർവാദങ്ങളുടെ വിശകലനത്തിനുശേഷം, അപ്പീൽ വാദം കേൾക്കുന്നത് കോടതി, കേസ്റ്റിലെ പ്രധാന വിഷയങ്ങൾ താഴെ നിരത്തുന്നു.

1. ഈ കേസ്റ്റിന് നിയമപരമായി നിലനില്പുണ്ടോ?
2. വാദി, ക്കനാനായ സമൂഹത്തിലേയും നടാഫ്ഫുരി തിരുക്കുടുംബ ഇടവകയിലേയും അംഗമല്ലെന്ന പ്രതികളുടെ വാദം ശരിയോ?
3. അത്തരം അവകാശം ഉന്നയിക്കുന്നതിന് വാദിക്കു വിലക്കുണ്ടോ?
4. നിർബന്ധമായ കോടതിയുത്തരവിനുള്ള അപേക്ഷ അനുവദനീയമോ?
5. കോടതിചെലവുകൾ
6. നടാഫ്ഫുരി തിരുക്കുടുംബ ഇടവക, കേസ്റ്റിൽ കക്ഷി ആകേണ്ടതുണ്ടോ?
7. ക്കനാനായ സമുദായത്തിൽ അംഗമാകുവാൻ ഒരുവന് ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ട യോഗ്യതകൾ ഏവ?

7. മേൽപ്പറഞ്ഞ വിഷയങ്ങൾ അപഗ്രാമിച്ചപ്പോൾ, വിചാരണക്കോടതി കേസിലെ വിഷയങ്ങൾ ശരിയായി മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുണ്ടെന്നും വിചാരണയിൽ പരിഗണിക്കാനുള്ള കാര്യങ്ങൾ നേരാവണ്ണം ക്രോധികരിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും കാണുന്നതിൽ ഈ കോടതിക്ക് (ഹൈക്കോടതി) സംസ്ഥപ്തിയുണ്ട്. രേഖകളിലെ തെളിവുകളും സാക്ഷിമാഴികളും പരിഗണിച്ചപ്പോൾ, വിചാരണക്കോടതി മേൽപ്പറഞ്ഞ എല്ലാക്കാരുങ്ങളിലും വാദിക്ക്, അനുകൂലമായ വിധിയാണ് നൽകിയിട്ടുള്ളത്.

8. വിധിയിൽ അതുപ്പത്രായ വാദികൾ എറിണാകുളം ജില്ലാക്കോടതിയിൽ നൽകിയ അപ്പീൽ പരിഗണിച്ച് ജില്ലാക്കോടതിയും വിചാരണക്കോടതിയുടെ തീരുമാനങ്ങൾ ശരിവയ്ക്കുകയും അപ്പീൽ തള്ളുകയുമാണ് ചെയ്തത്. മേൽപ്പറഞ്ഞ തീരുമാനങ്ങളെയും വിധികളേയും ചോദ്യം ചെയ്താണ് ഈ രണ്ടാം അപ്പീൽ നൽകിയിട്ടുള്ളത്.

9. അപ്പീൽ അപേക്ഷയിലെ പ്രതികൾക്കുവേണ്ടി ഹാജരായത് ശ്രീ. ജയകുമാരാണ്.

10. ഒന്നും രണ്ടും പ്രതികൾക്കുവേണ്ടി ഉന്നയിക്കപ്പെട്ട വാദം ഇപ്രകാരമാണ്: കേസ് നിയമപരമായി നിലനില്പുന്നവെന്നും തർക്കവിഷയം സിവിൽ നിയമത്തിന്റെ പരിധിയിൽ വരുന്നതാണെന്നും കീഴ്ക്കോടതികൾ പറയുന്നത് നിയമപരമായി സ്വീകാര്യമല്ല. CPCയുടെ 9-ാം സെക്ഷൻ പരിധിയിൽ വരുന്നതിനാൽ തർക്ക വിഷയത്തിന് സിവിൽ സഭാവമുണ്ടെന്ന നിലപാടിൽ കോടതിക്കു തെറ്റു പറിയിട്ടുണ്ട്. അതുപോലെതന്നെ കോടതികൾക്കു പറിയ തെറ്റാണ്, ക്കനാനായകാരുടെ പ്രത്യേകമായ ഒരു പാരമ്പര്യം കാണാതെപോയതും. പാരമ്പര്യമനുസരിച്ച് ഒരു ക്കനാനായ ക്രിസ്ത്യാനി ഒരു ക്കനാനായെതരനെ വിവാഹം ചെയ്യുന്നോൾ അയാൾ ക്കനാനായകാരൻ അല്ലാതാവുന്നു. തസംബന്ധമായ കാര്യങ്ങളിൽ തീരുമാനമെടുക്കുവാൻ സിവിൽക്കോടതി കൾക്ക് അധികാരിമില്ല. ഒരു സമൂഹത്തിന്റെ പാരമ്പര്യങ്ങളിൽ അധിഷ്ഠിതമായ ആദ്യത്തെനിയമങ്ങൾ ഒരു സിവിൽക്കോടതിയുടെ തീരുമാനങ്ങൾക്ക് വിധേയമല്ല. കാരണം, അതിനു സിവിൽ സഭാവം ഇല്ല തന്നെ. വാദിയും മാതാപിതാക്കളും കൂടുംബാംഗങ്ങളും നടാഫ്ഫുരി തിരുക്കുടുംബ ഇടവകാംഗങ്ങളും ക്കനാനായ സമുദായാംഗങ്ങളും ആണെന്നെന്ന കീഴ്ക്കോടതിയുടെ കണ്ണെത്തൽ വളച്ചുടാകിച്ചുതും തെളിവിന്റെ അഭാവ തത്തിൽ നിയമസാധ്യത ഇല്ലാത്തതുമാണ്. ആചാരങ്ങളെയും അവയിൽ അധിഷ്ഠിതമായ പാരമ്പര്യത്തെയും സംബന്ധിച്ച കീഴ്ക്കോടതികളുടെ വിധികൾ അവയുടെ അധികാരപരിധിയിൽപ്പെട്ടതുമല്ല. വാദി, ക്കനാനായ സമുദായാംഗമല്ലാത്തതിനാൽ അയാൾക്ക് വിവാഹക്കുറി നൽകുവാൻ ഒന്നും രണ്ടും പ്രതികൾ ബാധ്യസ്ഥ രൂമല്ല. എന്നാൽ കൂടി നൽകണമെന്നുള്ള കീഴ്ക്കോടതിയുടെ നിർബന്ധിതവിധി പ്രത്യേകാശാസനിയമം (Specific Relief Act - SPC) 39-ാം വകുപ്പ് തെറ്റായ വിധം പ്രയോഗിച്ചുകൊണ്ടുള്ളതാണ്. കീഴ്ക്കോടതികൾ നിർബന്ധമായും പരിഗണിക്കേണ്ടിയിരുന്ന ഒരു വസ്തുത, ക്കനാനായ കത്തോലിക്കാ സമുദായവും നടാഫ്ഫുരി

തിരുക്കുട്ടംബ ഇടവകയും വ്യത്യസ്ഥവും വ്യതിരക്കവുമായ രണ്ട് ഘടനകൾ ആണെന്നുള്ളതാണ്. നടാഴ്രീ ഇടവകദേവാലയം കേസ്റ്റിൽ കക്ഷി ആയിരിക്കേണ്ടതാവശ്യമാണ്. അതുപോലെ തന്നെ, വാദിയെ കുന്നാനായ സമുദായത്തിലെയും തിരുക്കുട്ടംബ ഇടവകയിലെയും അംഗമായി പ്രവ്യാഹിക്കേണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെടാത്ത സ്ഥിതിക്ക് ഈ കേസ്റ്റിന് നിലനില്പുമില്ല.

(11, 12 വൺധികകൾ ആതെ പ്രസക്തമല്ലാത്തതുകൊണ്ട് ഇവിടെ വിട്ടുകളയുന്നു)

13. കേസിൽ അനുകൂലവിധി പൂർപ്പട്ടവിച്ചും അതിനെന്തിരെ നൽകിയ അപ്പീൽ തള്ളിയും കീഴ്ക്കോടതികൾ നടത്തിയ സമാനമായ കണ്ണടത്തലുകൾ സംഗ്രഹിക്കുന്നു. കേസ് പൂർണ്ണമായും നിലനിൽക്കുന്നതുതന്നെ. കാരണം, പ്രതിവിധി തേടി സമർപ്പിച്ച തർക്കവിഷയത്തിന് CPC 9-ാം വകുപ്പുനുസരിച്ച് സിവിൽ സഭാവം ഉണ്ട്. വാദിയും കുടുംബവാംഗങ്ങളും കുന്നാനായ കത്തോലിക്കാസമുദായാംഗങ്ങളും കോട്ടയം രൂപതാധികാരത്തിൽ കീഴിലുള്ള നടാഴ്രീ തിരുക്കുട്ടംബ ഇടവകാംഗങ്ങളുമാണ്. വാദിയുടെ മാതാപിതാക്കളുടെ വിവാഹം ഓതരു കുന്നാനായ കത്തോലിക്കാ ചെറുപുശ്ചപ് ദേവാലയത്തിൽവച്ച് 1955-ൽ ആൾഡീവഡിക്കപ്പെടുകയുണ്ടായി. പ്രസ്തുത ഇടവക കോട്ടയം രൂപത വകയാണ്. മേൽപ്പറഞ്ഞ വിവാഹം കുന്നാനായ കത്തോലിക്കാ സമുദായ തിനുവേണ്ടിയുള്ള കോട്ടയം രൂപത അംഗീകരിച്ചതുമാണ്. വാദിയും കുടുംബത്തിലെ മറ്റംഗങ്ങളും കോട്ടയം രൂപതാധികാരത്തിലുള്ള കുന്നാനായ കത്തോലിക്കാപള്ളികളിൽ വച്ചാണ് അഞ്ചനസ്കന്ധാനം സീകരിച്ചതും. വാദിയുടെ മറ്റു കുടുംബവാംഗങ്ങളുടെ വിവാഹങ്ങൾ നടാഴ്രീ തിരുക്കുട്ടംബ ഇടവകയിലാണ് നടന്നത്. അവരുടെ കുഞ്ഞുങ്ങളും പ്രസ്തുത പള്ളിയിൽവച്ചു തന്നെയാണ് മാമോദിസാ സീകരിച്ചതും. അതുവഴി, സമുദായാംഗങ്ങളും ഇടവകയും ഇടവകസമുഹവും അവരെയെല്ലാം നടാഴ്രീ തിരുക്കുട്ടംബ ഇടവകയിലെ അംഗങ്ങളായി സീകരിക്കുകയാണ് ചെയ്തത്. തന്നിനിമിത്തം, കുന്നാനായ കത്തോലിക്കാ സമുഹത്തിലെ അംഗങ്ങൾക്കർഹമായ അവകാശങ്ങളും അനുകൂല്യങ്ങളും അവർക്കു നൽകപ്പെട്ടിട്ടുമുണ്ട്. ആകയാൽ, ഒന്നും രണ്ടും പ്രതികൾ, വാദികൾ വിവാഹക്കുറി നൽകുവാൻ ബാധ്യസ്ഥരാണ്. കുറിനിഷ്യം കർത്തവ്യലംഘന തിനു സമാനവും, അക്കാരണത്താൽത്തന്നെ സിവിൽക്കോടതിയുടെ നിർബന്ധപൂർവ്വമായ ഇടപെടലും നിർദ്ദേശവും ആവശ്യകമായി വരുകയും CPC 39-ാം വകുപ്പുനുസരിച്ച്, നീതിപൂർവ്വവും യുക്ത്യാധിക്ഷിതവുമായ അധികാരം പ്രയോഗിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. സവാംഗവിവാഹനിഷ്ഠം (Endogamy) സമുദായത്തിൽ പ്രബലവും വ്യാപകവുമായ ഒരു നിയമാനുസൃത പാരമ്പര്യം ആകുന്നുവെന്ന് തെളിയിക്കുന്നതിൽ പ്രതികൾ പരാജയപ്പെട്ടു. അത് (Endogamy) കാനാൻ നിയമത്തിലും 1949 ലെ പ്രത്രണാം പീയൂസിരീ (Motu Proprio) (പ്രത്യേകനിയമം) യിലും ചുണ്ടിക്കാട്ടുന വിവാഹസംബന്ധമായ നിയമങ്ങൾക്കും ചട്ടങ്ങൾക്കും വിരുദ്ധ വുമാണ്. വാദിയും മാതാപിതാക്കളും കുടുംബവാംഗങ്ങളും കുന്നാനായകത്തോലിക്കാ സമുദായത്തിലേയും നടാഴ്രീ തിരുക്കുട്ടംബ ഇടവകയിലേയും അംഗങ്ങളായി അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടവരാണ്. ആകയാൽ, അവരുടെ അവകാശങ്ങളും അനുകൂല്യങ്ങളും നിഷേധിക്കുന്നതിൽനിന്നും ഒന്നും രണ്ടും പ്രതികളെ വിലക്കുന്നു. ഇടവക കേസിലെ ആവശ്യകക്ഷിയല്ല. കാരണം, വാദിയോ കുടുംബവാംഗങ്ങളിൽ ആരെകിലുമോ ഇടവക യിൽ നിന്നോ സമുദായത്തിൽനിന്നോ പൂർത്താക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. ഈ സാഹചര്യത്തിൽ, വാദി, സമുദായത്തിലും ഇടവകയിലും അംഗമാണെന്ന് പ്രവ്യാഹിക്കേണമെന്നുള്ള ഹർജിയുടെ അഭാവം കേസിനു ബാധകവുമല്ലോ.

14. മേൽപ്പറഞ്ഞ കണ്ണടത്തലുകൾ കണക്കിലെടുക്കുന്നോൾ പരിഗണിക്കേണ്ട കാര്യങ്ങൾ. ഒന്ന്, കേസ് നിലനിൽക്കുന്നതും തർക്കവിഷയം സിവിൽ സഭാവമുള്ളതും ആണെന്നെ നിരീക്ഷണങ്ങൾ CPC 9-ാം വകുപ്പിരീ പരിധിയിൽ വരുന്നതാണോ എന്നും, രണ്ട്, കീഴ്ക്കോടതികളുടെ നിരീക്ഷണങ്ങൾ, കണ്ണടത്തലുകൾ സാധു കരിക്കാവുന്നതാണോ - അതായത്, വാദിയും കുടുംബവാംഗങ്ങളും കോട്ടയം രൂപതാധികാരത്തിൽപ്പെട്ട നടാഴ്രീ തിരുക്കുട്ടംബ ഇടവകയിലെ അംഗങ്ങളും, കുന്നാനായ കത്തോലിക്കാ സമുദായാംഗങ്ങളുമാണ്. CPC 39-ാം വകുപ്പ് പ്രകാരമുള്ള അധികാരമുപയോഗിച്ച് ദരിയനിര വിധി പൂർപ്പട്ടവിക്കുവാൻ പ്രേരിപ്പിക്കുന്ന തരത്തിൽ ഒരു കടമലംഘനം ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ഈ രണ്ടു കാര്യങ്ങളും പരസ്പരം ബന്ധപ്പെട്ടവ ആയതു കൊണ്ട് ഒരുമിച്ച് പരിഗണിക്കാവുന്നതാണ്.

15. വാദിയുടെ നിലപാടനുസരിച്ച്, അദ്ദേഹവും കുടുംബവാംഗങ്ങളും കുന്നാനായ സമുദായത്തിൽപ്പെട്ടവരും കോട്ടയം രൂപതാധികാരത്തിലുള്ള നടാഴ്രീ തിരുക്കുട്ടംബ ഇടവകയിലെ അംഗങ്ങളുമാണ്. തന്മുലം, വാദികൾ വിവാഹക്കുറിക്ക് അർഹതയുണ്ട്. അങ്ങനെ കേസിനാസ്പദം സിവിൽ സഭാവമുള്ള ഒരവകാശത്തിൽനിന്നും വിവാഹക്കുറിക്കുള്ള അർഹതയും അവകാശവും സിവിൽ സഭാവം ഉള്ളതുതന്നെ എന്നാണ് വാദിയുടെ നിലപാട്. എന്നാൽ, ഒന്നും രണ്ടും പ്രതികൾ വിവാഹക്കുറി നൽകുന്നതിനു വിസ്തരിച്ചു. അതിന്വരെ ഉന്നയിക്കുന്ന കാരണം, കുന്നാനായക്കാരല്ലാത്ത മാതാപിതാക്കളിൽ നിന്നു ജനിച്ചതുമുലം വാദി കുന്നാനായക്കാരൻ അല്ലായെന്നും, വാദിയുടെ പിതാവ് കുന്നാനായക്കാരൻ തന്നെ ആണെങ്കിലും കുന്നാനായ കാരി അല്ലാത്ത ഒരുവകളെ വിവാഹം കഴിച്ചതുമുലം, കുന്നാനായ സമുദായത്തിൽ രൂശമുലമായ സവാംഗ വിവാഹപാരമ്പര്യമനുസരിച്ച്, വാദിയുടെ പിതാവിരീ കുന്നാനായ സമുദായാംഗത്വവും ഇടവകാംഗത്വവും

നഷ്ടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ചുരുക്കത്തിൽ, വാദിയുടെ പിതാവ്, വാദിയുടെ മാതാവുമായുള്ള വിവാഹത്തോടെ ഒരു ക്കനാനായക്കാരൻ അല്ലാതായിരിക്കുന്നു. അങ്ങനെ, ഈ കേസിനാസ്പദമായ വിഷയം ഒരു പാരമ്പര്യമാണ്. ആകയാൽ, അതിന് സിവിൽ സഭാവം ഇല്ലെന്നും സിവിൽക്കോടതിക്ക് അതിലിടപെടാൻ അധികാരമില്ലെന്നും പ്രതികൾ വാദിക്കുന്നു.

16. കോടതിവിധി പരിശോധിക്കുന്നോൾ, ഒന്നും രണ്ടും പ്രതികൾ, പ്രസ്തുതക്കേസിൽ നിലനിൽപ്പിനേയും സിവിൽ സഭാവത്തെയും എതിർക്കുവാനും തങ്ങളുടെ നിലപാട് സമർത്ഥിക്കുവാനും ആശയിക്കുന്നത് ഏതാനും കേസുകളിലെ വിധികളെയാണ് (Vasudev Vs. Vamnaji & Others (ILR 5 Bombay 755) and Jetha Bai Narsay Vs. Champsey Cooverje) (ILR 34 Bombay 467). എന്നാൽ, ഇവിടെ പ്രസക്തമായ ഒരു കാര്യം, പ്രസ്തുത വിധികൾ എല്ലാം വിവിധ ഹൈക്കോടതികൾ നിലനിർത്തി എന്നുള്ളതാണ്. എന്നാൽ, ഒന്നും രണ്ടും പ്രതികൾ ആശയിക്കുന്നത് വേറെ ചില കേസുകൾ ആണ്. (Abdulla Bin Ali & others Vs. Galappa & others (AIR 1985 SC 577; Ugam Singh Vs. Kerrimal (AIR 1971 SC 2540; Ganjappa Bai Vs. Vijayakumar (AIR 1974 SC 1126; Most Rev. P.M.A. Metropolitan Vs Moran Mar Marthoma (1955 Sepp. (4) scc 286). അപൂർവ്വ സീകരിച്ച കീഴ്ക്കോടതി, വിസ്താരം നടത്തിയ കോടതിയുടെ കണ്ണഡത്തല്ലെങ്കിൽ ശരിവച്ച് നൽകിയ പ്രതികുലവിധി, കേസിൽ നിലനിൽപ്പു സംബന്ധിച്ച് സുപ്രീംകോടതിയുടെ മേലുള്ളരിച്ച കേസുകളിലെ തീരുമാനങ്ങളെ ആശയിച്ചാണ്.

17. കേസിൽ നിലനിൽപ്പും ന്യായികരണവും CPC 9-ാം വകുപ്പിനെ കേന്ദ്രീകരിച്ചാണെല്ലോ. 9-ാം വകുപ്പ് ഇവിധമാണ്: “നിരോധിക്കപ്പെട്ടതലൈക്കിൽ എല്ലാ സിവിൽ കേസുകളും വിസ്തരിക്കുന്നതിന് കോടതിക്ക് അധികാരമുണ്ട്. ന്യായവിചാരണാധികാരം വ്യക്തമായോ പരോക്ഷമായോ നിഷ്പയിക്കപ്പെടുന്ന കേസുകൾ പ്രസ്തുതാധികാരപരിധിയിൽ വരികയില്ല”.

വിഹദീകരണം: ഒരു വസ്തുവിൽ ഉടമാവകാശമോ ഉദ്യോഗത്തോട് (പദവി) ബന്ധപ്പെട്ട അവകാശമോ ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടുന്ന ഒരു കേസിന് സിവിൽ സഭാവം ഉണ്ട്. എന്നിരുന്നാലും അത്തരം അവകാശം (Right) മതകർമ്മങ്ങളെയോ ചടങ്ങുകളെയോ സംബന്ധിച്ച് പ്രശ്നങ്ങളിൽ നടത്തുന്ന തീരുമാനങ്ങളെ പൂർണ്ണമായും ആശയിച്ചിരിക്കാവുന്നതാണ്.

18. ഓർമ്മിക്കേണ്ട ഒരു കാര്യം, നിയമത്തിൽ അടിസ്ഥാനത്തെങ്ങളിൽ ഒന്ന് ഓരോ അവകാശത്തിനും പരിഹാരമുണ്ടെന്നും, നിരോധിക്കപ്പെടാത്തിട്ടേണ്ടോളം, എല്ലാം സിവിൽക്കേസുകളും കോടതിയുടെ പരിഗണന യും വിധേയമാണെന്നുമാണ്.

19. CPC 9-ാം വകുപ്പനുസരിച്ചുള്ള അധികാരമനുസരിച്ച്, ഒരു സിവിൽക്കേസിൽ നിലനിൽപ്പിനെപ്പറ്റി പരിഗണിക്കുന്നോൾ, സുപ്രീംകോടതിയുടെ വിധി (Abdulla Bin Ali & other Vs Galappa and others (AIR 1985 SC 577)) ആദ്യം തന്നെ ഓർമ്മിക്കേണ്ടം. പ്രസ്തുതവിധിയിൽ സുപ്രീംകോടതി വിധിച്ചു, അന്യായത്തിലെ ആരോ പണങ്ങളാണ് പരിഗണിക്കേണ്ടത്. ന്യായാധികാരം പരിഗണിക്കുന്നത് പ്രതികൾ എഴുതി സമർപ്പിക്കുന്ന എതിർവാദങ്ങളേയല്ല എന്നാണ്.

20. മേൽപ്പറഞ്ഞ നിലപാടു തന്നെയാണ് Church of North India Vs Lavajibai Ratanjibai (AIR 2005 SC 2544) കേസിലും സുപ്രീംകോടതി ആവർത്തിച്ചുത്: “കേസിൽ സഭാവത്തെ സംബന്ധിച്ച അധികാരം തീരുമാനിക്കപ്പെടേണ്ടത് അന്യായത്തിൽ എടുത്തുകാട്ടുന്ന കാര്യങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ്; അല്ലാതെ എതിർവാദത്തിന്റെയോ കേസിൽ പ്രത്യാഖ്യാതത്തിന്റെയോ ആവശ്യത്തിന്റെ അർഹതയോ നോക്കിയല്ല”.

21. CPC 9-ാം വകുപ്പിൽ പരിധിയിൽ വരുന്ന മതപരമായ കാര്യങ്ങളും ആചാരങ്ങളും പാരമ്പര്യങ്ങളും പതിവുകളും ഉൾപ്പെടുന്ന ആദ്യകേസിൽ നിലനിൽപ്പിനെ അമ്ഭവാ ന്യായികരണത്തെ സംബന്ധിച്ച പ്രശ്നം ഈ രണ്ടാം അപൂർവ്വിലെ അപ്രധാനമായിരിക്കുന്നു. കാരണം, ആദ്യകേസിൽ വിധിപ്രസ്താവം നടന്നിട്ട് കാലം ഏറെ ആയി. ആദ്യകേസിൽ വിധി 24-12-1990 തോന്തരിയിരുന്നെല്ലോ. പ്രാമാണിക് നിലനിൽപ്പുകൂടുതോ അല്ലയോ എന്ന പ്രശ്നം ചർച്ച ചെയ്തിട്ട് 26 വർഷം പിന്നിട്ടിരിക്കുന്നു. ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ സുപ്രീംകോടതി തന്നെ CPC 9-ാം വകുപ്പിന് വളരെ വിശദമായ അർത്ഥവും വ്യാവ്യാനവും നൽകുന്ന പല വിധികളും പൂർപ്പുവിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവയിൽ മതപരമായ ആചാരങ്ങൾ, പതിവുകൾ, ആചാരങ്ങൾ, പാരമ്പര്യങ്ങൾ എന്നിവ ഉൾപ്പെടെ മതത്തിന്റെ ആദ്യത്തരകാര്യങ്ങളിൽനിന്ന് ഉയിരെടുക്കാവുന്ന തർക്കവിതർക്കങ്ങളും ഉൾക്കൊള്ളുന്നു. അത്തരം വിധികളിൽ സുപ്രധാനമായ ഒന്നാണ് Most Rev. P.M.A. Metropolitan Vs Moran Mar Marthoma (AIR 1955 SC 2001) കേസിൽ സുപ്രീംകോടതിയുടെ ചരിത്രപ്രധാനമായ വിധി. പ്രസ്തുതവിധിയിൽ, മൂലക്കേസിൽ (Orginal Suit) നിലനിൽപ്പിനെ സംബന്ധിച്ചുയരുന്ന പ്രശ്നം വ്യക്തമായും പരിഹ്യതമാകുന്നുണ്ട്.

22. മേൽപ്പറഞ്ഞ കേസിൽ സുപ്രീംകോടതി, CPC 9-ാം വകുപ്പ് പ്രകാരം ക്രിസ്തീയ മതകാര്യങ്ങളാടുവന്ധപ്പെട്ട സിവിൽക്കേസുകളുടെ നിലനിൽപ്പു പരിഗണിച്ചു പറയുന്നത് ഇപ്പോരമാണ്.

‘31’ “മനുഷ്യൻ്റെ ആത്മീയസഭാവത്തെ പ്രകൃത്യതീതമായ സത്തയുമായി ബന്ധിക്കുന്ന വിശ്വാസമാണ് മതം. അതിൽ ആരാധന, വിശ്വാസം, ഭക്തി, വിശ്വാസപ്രമാണങ്ങൾ തുടങ്ങിയവയും അനുഷ്ഠാനങ്ങളും ഉൾപ്പെടുന്നു. മതാവകാശം (Religious Right) എന്നതിനെന്തെല്ലാം, ഒരു പ്രത്യേക വിശ്വാസം സ്വീകരിക്കുവാനോ, ആചരിക്കുവാനോ പ്രസാർിക്കുവാനോ പരസ്യമായി പ്രവൃഥിക്കുവാനോ ഉള്ള ഒരു വ്യക്തിയുടെ അവകാശം എന്നാണ്. അതിന് സിവിൽ സഭാവം ഉണ്ട്. മതാധികാരപദ്ധതി (Religious Office) എന്ന സംബന്ധിച്ച തർക്കം ഒരു സിവിൽ തർക്കം ആണ്. കാരണം, അത്തരം തർക്കങ്ങൾക്ക് മതസഭാവമാണുള്ളതെങ്കിലും സിവിൽ പ്രത്യാഖ്യാതങ്ങളും അതിൽ അന്തർഭവിച്ചിട്ടുണ്ട്. സിവിൽ അനീതിയെ, സ്വകാര്യാനീതി (Private Wrong) എന്നാണ് സാൽമൺ വിളിക്കുന്നത്. അദ്ദേഹം ഷ്ടൂക്ക്രൈസ്തവനെയാണ് അവലംബിക്കുന്നത്. ഷ്ടൂക്ക്രൈസ്തവനെ വർണ്ണനയനുസരിച്ച് സ്വകാര്യാനീതികൾ, ക്രയേറ്റജീസൾ അമവാ വ്യക്തികളുടെ സ്വകാര്യമോ സിവിലോ ആയ അവകാശങ്ങളുടെ ഉല്ലോഡനങ്ങൾ അഭ്യന്തര; അതുവഴി പലപ്പോഴും അവരെ ‘സിവിൽ പരുക്കുകൾ’ എന്നാണ് വിളിക്കുക. ഏതു മതസംഘടനയുടെയും അംഗത്വിൽ അവകാശത്തിനേലുള്ള ഏതു കടനു കയറ്റവും സ്വകാര്യാനീതിയാണ്. 1 മുതൽ 9 വരെയുള്ള വകുപ്പുകളുടെ അർത്ഥവും പൊരുളും അതാണ്”.

34-ാം വാദിക്കാർ സുപ്രീംകോടതി നിരീക്ഷിക്കുന്നത് ഇങ്ങനെയാണ്:

“34... ന്യായാധികാരം (Jurisdiction) എപ്പോഴും പരിധിയുള്ളതാണ്; പ്രാദേശികമാണ്. നിയമപരമായ ഒരു ചട്ടക്കുടിന്റെ അഭാവത്തിൽ, തർക്കങ്ങൾ വിസ്തരിക്കുന്നതിനുള്ള അധികാരം നിയമാനുസ്യതമുള്ള സഭാകോടതി ശുംഖല ഏറ്റുടക്കണം; അത്തരം കോടതികളിലെല്ലാക്കിൽ, പാർലമെന്റ് വ്യവസ്ഥാപിത നിയമസംഖിയാം ഉണ്ടാകണം. ക്രിസ്ത്യൻസഭകൾക്കു വേണ്ടി നിയമങ്ങൾ ഉണ്ടാകിയിട്ടില്ലെന്ന് സമർക്കണം; തന്മുഖം, നിയമ പരമായ ചട്ടങ്ങളുമില്ല. തൽക്കാരണനത്താൽത്തനെ, ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ മതാധികാര സംബന്ധമായ ഏതു തർക്കങ്ങളും സിവിൽക്കോടതികളുടെ അധികാരപരിധിയിൽ വരും. ക്രിസ്ത്യാനികൾക്ക്, ഹിന്ദു ബൃഹദിക്കര വിശ്വാസികളും വ്യത്യസ്തമായ ഒരു നിലയുണ്ട് എന്ന നിലപാടിനെപ്പറ്റി ഇവിടെ ചർച്ചയോ വിശദിക്കര സമേം നടത്തുന്നില്ല. ഒരു കാര്യം മാത്രം പറയട്ട; ക്രിസ്ത്യൻ, ഹിന്ദു, മുസ്ലിം, ബൃഹദിക്കര, സിക്കി, ജയറിൻ, പാർസി മതവിശ്വാസികൾ വ്യത്യസ്തരായിരിക്കാം; എന്നാൽ അവരെല്ലാം ഒരേ രാജ്യത്തിലേ പഞ്ചമാർ തന്നെയാണ്. അവരുടെ അവകാശങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച്, - അവ സിവിലോ സിവിൽസഭാവമോ ഉള്ളതാകാം - തീർപ്പുകൾ നടത്തുന്നതിനുള്ള ഒരേയൊരു വേദി, ആ രാജ്യം ഏർപ്പെടുത്തിയ സിവിൽക്കോടതികൾ മാത്രമായിരിക്കും.

35-ാം വാദിക്കാർ സുപ്രീംകോടതി നിരീക്ഷണം ഇങ്ങനെയാണ്:

“35... ഭരണാധികാരം 25-ാം വകുപ്പ് ഓരോ പാരബന്ധയും മനസ്സാക്ഷി, വിശ്വാസം, ബോധ്യം എന്നിവ യുള്ള മഹാലികാവകാശം, ജാതി, മതം, ലിംഗം എന്നവയ്ക്കതൈത്തീതമായി ഉറപ്പുനൽകുന്നുണ്ട്. അതിനേലുള്ള കയ്യേറ്റം അമവാ കടനാട്രകമതത്തിൽ നിയമക്കോടതിക്ക് ഇടപെടാവുന്നതും, അത്തരം നിയമാനുസ്യത ഇടപെടലുകൾ നടത്തുന്നതിനുള്ള അധികാരം സിവിൽക്കോടതികൾക്കു മാത്രവുമാണ്. ഭരണാധികാരം ഉറപ്പു നൽകുന്ന മഹാലികാവകാശം നിർബന്ധമായും നടപ്പിലാക്കുവാൻ അതിനു അധികാരമുള്ള കോടതികളുടെ അഭാവത്തിൽ, അസാധ്യമാണെന്നു പറയുക നിയമവ്യവസ്ഥയെത്തനെ പരിഹരിക്കുകയാണ്. ഇക്കാര്യങ്ങൾക്കു മറ്റാരുവശം കൂടിയുണ്ട്. സെക്ക്ഷൻ 9 ഓഫീവാക്കുന്നത്, പ്രത്യക്ഷമായോ പരോക്ഷമായോ നിരോധിക്കപ്പെട്ട കേസുകളെ മാത്രമാണ്. അത്തരം നിയമപരമായ വിലക്ക് ചുണ്ടിക്കാണിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. തന്മുഖം, CPC സെക്ക്ഷൻ 9 പ്രകാരം കേസ് നിലനില്ക്കുകയില്ല എന്ന തടസ്സവാദം സ്വീകാര്യമല്ല”.

“76... മേൽപ്പറഞ്ഞവയിൽ നിന്നുള്ള നിഗമനങ്ങൾ:”

- സിവിൽക്കോടതികൾക്ക് ഇന്ത്യൻ ഭരണാധികാരം 25,26 ആർട്ടിക്കൾ ഉറപ്പുതരുന്ന മഹാലികാവകാശ ലംഘനം സംബന്ധിച്ചതും മറ്റു കേസുകളും കേൾക്കാൻ അധികാരമുണ്ട്.
- CPC 9-ാം വകുപ്പിൽ ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്ന ‘സിവിൽസഭാവം’ എന്ന പ്രയോഗത്തിന് സിവിൽ നടപടിക്രമങ്ങളുക്കാൾ വിപുലാർത്ഥമുണ്ട്; അങ്ങനെ സിവിൽ പ്രത്യാഖ്യാതമുള്ള മതവിഷയങ്ങൾക്കും അത് ബാധകം തന്നെ.
- സെക്ക്ഷൻ 9-ന് വളരെ വിപുലമായ അർത്ഥമുണ്ട്. സഭാകോടതികളുടെ അഭാവത്തിൽ, മതപരമായ ഏതു തർക്കത്തിലും കോടതികൾക്ക് ഇടപെടാൻ അധികാരമുണ്ട്. അപൂർവ്വം ചില കേസുകൾ ഉദാ: മതാനുഷ്ഠാനം (Religious Rite) എന്നതാണെന്ന് വിശദിക്കരിക്കുന്നെന്ന ആവശ്യം ഉന്നയിക്കുന്ന കേസുകൾ മാത്രം അപവാദങ്ങളാണ്.

23. മേൽപ്പറഞ്ഞതിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ, ഇള കോടതിക്ക്, ചുനിലാൽ മേത V. Century Spg. and Mfg. Co.Ltd. (AIR 1962 SC 1314) കേസിൽ സുപ്രീംകോടതി നൽകിയ വിധി ഓർമ്മിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. “പരമോന്ത കോടതി പ്രശ്നപരിഹാരം നിരദ്ദേശിക്കുകയോ, പ്രശ്നപരിഹാരത്തിനുള്ള പൊതുത്തത്താങ്ങൾ വ്യക്തമായി

സ്ഥാപിക്കപ്പെടുകയും പ്രസ്തുത തത്വങ്ങൾ പ്രായോഗികമാക്കേണ്ടതായിരിക്കുകയോ, കേസിൽ ഉന്നയിക്കുന്ന ആവശ്യം പ്രത്യേകഷമായും യുക്തിരഹിതമായിരിക്കുകയോ ആബന്ധകിൽ അത് അടിസ്ഥാനപരമായ ഒരു നിയമപ്രശ്നമല്ല”.

24. വിസ്താരം നടത്തിയ കോടതിയുടെ വിധി 1990-ലും ആദ്യത്തെ അപ്പീൽ വിധി 1995-ലും ആയിരുന്നേല്ലോ. അതുകൊണ്ട്, കേസിന് നിലനില്പുസാധ്യത നൽകി വിസ്താരക്കോടതി നൽകിയ വിധി നീതീകരിക്കാവുന്നതാണോ എന്നു പരിശോധിക്കാം. മതാചാരങ്ങളും അനുഷ്ഠാനങ്ങളും ഉൾപ്പെടുന്ന കാര്യങ്ങളിൽ ഇടപെടാൻ കോടതിക്ക് അധികാരമുണ്ട് എന്ന നിലപാടനുസരിച്ചായിരുന്നേല്ലോ ആദ്യത്തെ വിധി.

25. ഉഗംസിംഗ് & മിഷ്നിമൽ Vs കൈബിമിൽ (AIR 1971 SC 2540) കേസിൽ സുപ്രീംകോടതി നൽകിയ വിധി ഇപ്രകാരമാണ്: ആരാധനയ്ക്കുള്ള അവകാശം ഒരു സിവിൽ അവകാശമാണ്; അനുഷ്ഠാനങ്ങളോട് അമുഖ മതകർമ്മങ്ങളോട് ബന്ധപ്പെട്ടതെങ്കിൽ, പ്രത്യേകിച്ചും അടിസ്ഥാനപരമായി അവ ഒരു വ്യക്തിയുടെ അവകാശങ്ങളോട് ബന്ധപ്പെട്ടതെങ്കിൽ, തീർപ്പു കല്പിക്കുവാൻ സിവിൽക്കോടതിക്ക് അധികാരമുണ്ട്. മറ്റു വാക്കുകളിൽ പറഞ്ഞാൽ, ആചാരങ്ങളും അനുഷ്ഠാനങ്ങളും സംബന്ധിച്ച തർക്കം, അത് ആരാധനാവകാശവുമായി ഗാധമായി ബന്ധപ്പെട്ടതെങ്കിൽ കോടതിയുടെ അധികാരപരിധിയിൽ വരും. കേസ് വിസ്തരിച്ച കോടതി, വിവാഹക്കുറിനിഷ്യം സിവിൽ അവകാശ നിഷ്യമാണെന്നും, മതാചാരത്തെയോ പാരമ്പര്യത്തെയോ സംബന്ധിച്ചത് ആബന്ധകിൽപ്പോലും, അതിലിടപെടാൻ സിവിൽക്കോടതിക്ക് അധികാരമുണ്ടെന്നും വിധിച്ചത് മേൽപ്പറഞ്ഞ സുപ്രീംകോടതി വിധിയിൽ ഉള്ളിക്കോണാണ്; അങ്ങനെ ചെയ്തതിൽ വിസ്താരക്കോടതി ന്യായീകരിക്കപ്പെടാവുന്നതുമാണ്.

26. ഇതോടു ബന്ധപ്പെട്ടതി, ഇതു കോടതിയിൽ വന്ന ജേഷ്യം Vs. ശീവർഗ്ഗീൻ മാർ ഡിയസ്കോറീസ് (ILR 1985 Kerala Vol. 1) കേസിലെ വിധി പ്രസക്തമാണ്. കേസിലെ ആവശ്യം, വികാരിമാർ പൂരപ്പെടുവിച്ച രണ്ടു കല്പനകൾ ദിവ്യക്കുവാനും അവ നടപ്പിലാക്കുന്നതു തുടയാനുമായിരുന്നു. കേസിൽ സാധുത സംബന്ധിച്ച കോടതി വിധിച്ചത് ഇങ്ങനെന്നായിരുന്നു.

“വാദിയുടെ സിവിൽ അവകാശങ്ങളെ, പ്രത്യേകിച്ചും പാരിഷ്കരിക്കുന്ന മെമ്പർ ആബന്ധന അവകാശവാദത്തോടു ബന്ധപ്പെട്ടും, നിലവിലുള്ള കേസുകൾ തുടരുന്നതിനുള്ള അവകാശം സംബന്ധിച്ചും ഇപ്പോഴത്തെ കേസിലെ നടപടികൾ ദോഷകരമായി ബാധിക്കുന്നുണ്ട്. അവ വ്യക്തമായും വാദിയുടെ സിവിൽ അവകാശങ്ങളെ ബാധിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളാണ്. അതിനു പരിഹാരം തേടി സിവിൽക്കോടതിയെ സമീപിച്ചത് പൂർണ്ണമായി ന്യായീകരിക്കാവുന്നതാണ്”.

27. ഒന്നും രണ്ടും പ്രതികൾ ശ്രീസിന്ഹ രാമാനുജ Vs. റംഗരാമരാജാ കേസ് ഉദ്ദരിക്കുന്നുണ്ട്. (1961 SC 17201) പ്രസ്തുത കേസിൽ സുപ്രീംകോടതി നിരീക്ഷിച്ചത്, മതാനുഷ്ഠാനങ്ങളുടേയും മതകർമ്മങ്ങളുടേയും പ്രശ്നങ്ങൾ അന്തർഭവിച്ച കേസുകൾക്കു മാത്രമാണ് സിവിൽക്കോടതിയിൽ നിലനില്പില്പാത്രത്ത്. കാരണം, അവ കക്ഷികളുടെ നിയമപരമായ അവകാശങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ടുന്നില്ല, എന്നാണ്. എന്നാൽ, ശ്രദ്ധിക്കപ്പേണ്ടെങ്കിൽ ഒരു കാര്യം, പ്രസ്തുത കേസിൽ വാദിയുടെ ഒരേദ്യോഗിക സ്ഥാനത്തോടു ബന്ധപ്പെട്ട്, പ്രത്യേക ബഹുമാനാർത്ഥം ക്ഷേത്രത്തിൽ മാമുലായി അനുഷ്ഠിച്ചുവന്നിരുന്ന ചില മതകർമ്മങ്ങൾ മാത്രമായിരുന്നു തർക്കവിഷയമായി ഉന്നയിച്ചത്. ആ പ്രത്യേക സാഹചര്യം കണക്കിലെടുത്താണ് കേസിനു നിലനില്പിലും എന്നു കോടതി വിധിച്ചത്. എന്നാൽ, ഈ കേസിൽ, ഇടവകയിലെ ഒരംഗമെന്ന നിലയിൽ, വിവാഹക്കുറിക്കുവാനുള്ള അവകാശമാണുന്നതിച്ചിരിക്കുന്നത്. അതു നിഷ്യിച്ചത് പാരമ്പര്യത്തിന്റെ പേരിലും. ആ സാഹചര്യത്തിൽ, കോടതിക്ക് പാരമ്പര്യത്തിന്റെ കാര്യം പരിശോധിക്കാം. അതുവഴി അതിനൊരു സിവിൽ സ്വഭാവം കൈവരും.

28. അതിനാൽ, ഈ കോടതിയുടെ (ഹൈക്കോടതി) തീരുമാനം ഇങ്ങനെന്നാണ്: കീഴെക്കോടതി, വിധി പറയുമ്പോൾ, നിലവിൽ പ്രഖ്യാപിതാ പ്രഖ്യാപിതാ തീരുമാനങ്ങളുടെ വെളിച്ചത്തിൽ, കീഴെക്കോടതികൾ അവയുടെ മുന്നിൽ വന്ന കേസിന് സിവിൽ സ്വഭാവമുണ്ടെന്നും നിലനില്പിലും തീരുമാനിച്ചത് നീതിക്രമപ്പെടാവുന്നതാണ്.

29. കേസിൽ സാധുത പരിഗണിക്കേണ്ടത്, വാദിയും കുടുംബാംഗങ്ങളും കൂനാനായ കത്തോലിക്കാ സമുദായാംഗങ്ങളും നടാഗ്രേരി തിരുക്കുടുംബ ഇടവകയാംഗങ്ങളും ആബന്ധനയുള്ള അനുമാനത്തിലാണ്. അങ്ങനെ യൈക്കിൽ വാദികൾ സമുദായത്തിലേയും ഇടവകയിലേയും ഒരംഗം എന്ന നിലയിലുള്ള അവകാശങ്ങളും ആനുകൂല്യങ്ങളും ഉണ്ടായിരിക്കണം. 1980-ലെ സഭാക്കേസിൽ ഈ കോടതി നടത്തിയ വിധിയിൽ, ഇടവകയുടെ പദവിയും ഇടവകക്കാരുടെ അവകാശങ്ങളും നിർവ്വചിക്കുന്നതിന് ആശയിച്ചത് ഇംഗ്ലണ്ടിലെ ഹാൾസ്പബർഡിന് നിയമങ്ങളെയാണ്. കേസ് വിസ്തരിച്ച കോടതി പ്രസ്തുതനിയമങ്ങളെ ആശയിച്ചതും നീതിക്രമപ്പെടാവുന്നതാണ്. അതിൽപ്പുറുതുമുണ്ട് ഇങ്ങനെ:

562. ‘ഇടവകക്കാരുടെ അവകാശങ്ങൾ’

“ഒരിടവകാംഗത്തിന് ആരാധനയിൽ സംബന്ധിക്കുവാനായി തന്റെ ഇടവകപ്പള്ളിയിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതിനും സഹാസ്യകര്യത്തിന്റെ ലഭ്യതയെന്നുസിച്ച് അവിടെ നിലകൊള്ളുന്നതിനും അവകാശമുണ്ട്. സീറ്റ് ലഭ്യമെങ്കിൽ അതിനും അർഹതയുണ്ട്. എന്നാൽ, അധികാരപ്പെട്ടവരുടെ ന്യായമായ നിർദ്ദേശങ്ങൾക്കെന്നുസൃതമായ സീറ്റുകളിലേ ഇൻകോവു. എന്നാൽ, സീറ്റുകൾ ഒഴിവില്ലെങ്കിലും പള്ളിക്കുള്ളിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതിനും നിൽക്കുന്നതിനും വിലക്കേർപ്പെടുത്തുവാൻ പാടുള്ളതല്ല. ഇടവക പുരോഹിതൻ പള്ളിയിലും അർഹതപ്പെട്ട മറിടങ്ങളിലും നൽകുന്ന ശുശ്രൂഷകൾ സ്വീകരിക്കുവാനും ഇടവകസിമിത്തേരിയിൽ അടക്കം ചെയ്യപ്പെടാനും ഒരിടവകാംഗത്തിന് അവകാശമുണ്ട്...”

30. മേല്‌പറഞ്ഞ വിധിയുടെ വെളിച്ചത്തിൽ, ‘വിവാഹക്കുറി’ ലഭിക്കുന്നതിനും ഇടവകദേവാലയത്തിൽവച്ച് വിവാഹം ആശീർവ്വദിക്കപ്പെടുന്നതിനും ഒരിടവകാംഗത്തിന് അവകാശമുണ്ടെന്നു പറയാം. പ്രസ്തുതാവകാശം മുൻപറഞ്ഞത്, ‘ഇടവകക്കാരുടെ അവകാശങ്ങൾ’ എന്നു വിധിയിൽ സൂചിപ്പിച്ച് അവകാശത്തിന് അനുരൂപമാണ്. വാദി ക്കനാനായ കത്തോലിക്കാസമുദായത്തിലേയും നടാഗ്രേറി തിരുക്കുടുംബ ഇടവകയിലെയും അംഗമെന്ന നിലയിൽ ‘വിവാഹക്കുറി’ ലഭിക്കുവാനും ഇടവകദേവാലയത്തിൽവച്ച് വിവാഹം ആശീർവ്വദിക്കപ്പെടാനും അവകാശം ഉണ്ടെന്നരിക്കേ, അതിന്റെ നിഷ്യയം, CPC 9-ാം വകുപ്പുസിച്ച് സിവിൽ സഭാവമുള്ള തർക്കത്തിന് വഴി തെളിക്കുന്നു. അതു ന്യായീകരിക്കുന്ന കീഴ്ക്കോടതി വിധികൾ സാധ്യവാണ്. കൂടാതെ, പ്രതികളുടെ രേഖാമുലമായ പ്രസ്താവനയിൽ ചുണ്ടിക്കാട്ടുന്ന പാരമ്പര്യം പരിഗണനയിൽ ഏടുത്താലും, കേസിന്റെ സിവിൽ സഭാവം അംഗീകരിച്ച് കേസ് കേൾക്കുന്നതിൽനിന്ന് കീഴ്ക്കോടതികളെ തടയേണ്ടതുമില്ല. കാരണം, മേൽസൂചിപ്പിച്ച ഉഗ്രംസിംഗ് & മിഷ്നിമൽ Vs കെബ്രിമൽ കേസിലെ സുപ്രീംകോടതി വിധിയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ വിവാഹക്കുറി ലഭിക്കുവാനുള്ള വാദിയുടെ അവകാശം സിവിൽ സഭാവം ഉള്ളതുതനെ.

31. അടുത്തതായി പരിഗണിക്കേണ്ടത്, വാദി നൽകിയ ആദ്യത്തെ പരാതിയിൽ, തിരുക്കുടുംബ ഇടവകയെ കക്ഷിച്ചു ചേർക്കാത്തതുമുലം കേസ് അസ്വികാര്യമാണെന്ന വാദം നിരാകരിച്ച് കീഴ്ക്കോടതിയുടെ നിലപാട് സാധ്യകരിക്കാമോ എന്നതാണ്. വാദിയുടെ കേസിലെ ആവശ്യം, താനും കൂടുംബാംഗങ്ങളും നടാഗ്രേറി തിരുക്കുടുംബ ഇടവകയിലെ അംഗങ്ങൾ എന്നനിലയിൽ വിവാഹക്കുറി ലഭിക്കുവാൻ അവകാശമുള്ളവരാണ് എന്നാണ്ടോ. ഒന്നാം പ്രതിയാകട്ട് വിവാഹക്കുറി നൽകാമെന്ന നേരത്തെ സമർത്തിച്ചിരുന്നെങ്കിലും രണ്ടാം പ്രതിയുടെ നിർദ്ദേശപ്രകാരം അതു നൽകുവാൻ വിസ്തുമതിക്കുകയാണു ചെയ്തത്. തിരുക്കുടുംബ ഇടവകയിൽ വാദിക്ക് വിവാഹക്കുറി നിഷ്യയിക്കുവാൻ തീരുമാനമെടുത്തുവെന്നോ കൂറി നിഷ്യയിച്ചത് ഏതെങ്കിലും സഭാനിയമമനുസരിച്ചാണെന്നോ വാദിയോ പ്രതികളോ പറയുന്നില്ല. അതുപോലെ തന്നെ, കോടയംരുപത്, വാദിയേയോ കൂടുംബാംഗങ്ങളേയോ ക്കനാനായ സമുദായത്തിൽനിന്ന് പുറത്താക്കാൻ തീരുമാനിച്ചുവെന്നോ അവരെ സമുദായത്തിൽനിന്നും പുറത്തുള്ളിരുന്നോ ആരും വാദിക്കുന്നുമില്ല. രണ്ടും അഞ്ചും സാക്ഷികൾ കോടയം രൂപതയിൽ ജോലി ചെയ്യുന്ന വൈദികരാണ്. അവരും സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നു, വിവാഹക്കുറി നൽകുകുക ഒരിടവക വികാരിയുടെ ചുമതലയാണെന്ന്. അതിൽനിന്നും മനസ്സിലാക്കേണ്ടത്, കാനൻ നിയമമനുസരിച്ചോ സഭയുടെ സാധ്യവായ നിയമങ്ങൾക്കെന്നുസൃതമായോ അയോധ്യത കല്പിക്കാത്തിടതോളം ഇടവകാംഗങ്ങൾ വിവാഹക്കുറിക്ക് അർഹരാണ് എന്നാണ്ടോ. ഇടവകാംഗങ്ങൾക്ക് വിവാഹക്കുറി നൽകേണ്ടത് ഒരിടവക വികാരിയുടെ ചുമതലയാണെന്നും, പള്ളിയുടെപ്രകാരം രൂപതയുടെപ്രകാരം തീരുമാനം അതിനാവശ്യമില്ലെന്നും അംഗീകരിക്കപ്പെടുന്ന വസ്തുതയാണ്. ഒന്നാം പ്രതിയാകട്ട് വിവാഹക്കുറി നൽകുവാൻ തയ്യാറായിരുന്നുവെന്ന് B. 23 (a) രേഖേ വെളിപ്പെടുത്തുന്നു. എന്നാൽ, രണ്ടാം പ്രതികളും മെത്രാരെൻ ഒന്നാം നിർദ്ദേശപ്രകാരം അതു നൽകിയതുമില്ല. CPC Order 1 Rule 1 അനുസരിച്ച്, അന്യായത്തിലെ ആക്രോഷപം ആർക്കേറ്റിഡിനെല്ലാം, അവരാണ് കക്ഷികൾ. ഇവിടെ വാദി, തിരുക്കുടുംബ ഇടവകയിൽനിന്നോ കോടയം രൂപതയിൽനിന്നോ പ്രതിവിധി തെടുന്നില്ല. മറിച്ച്, ഒന്നും രണ്ടും പ്രതികൾക്കെതിരെയാണ് പരിഹാരം ആവശ്യപ്പെടുന്നത്. അതാകട്ട്, വികാരിയും മെത്രാനും എന്നനിലയിൽ, വിവാഹക്കുറി നൽകുവാൻ അവർക്ക് ഉത്തരവാദിത്തമുണ്ട് എന്നതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലും. ആ ഉത്തരവാദിത്തം അവർ നിർവ്വഹിക്കാത്തതു കൊണ്ടാണ് വാദി കോടതിയെ സമീപിക്കുവാൻ നിർബന്ധിതനായതും. ആ നിലയിൽ തിരുക്കുടുംബ ഇടവക രൂപതയുടെ അവശ്യകക്ഷിയുമില്ല; ഇക്കാര്യത്തിൽ കീഴ്ക്കോടതിയുടെ കണ്ണെത്തലിൽ അപാകതയുമില്ല.

32. വാദങ്ങളിലേക്ക് കടന്നുനോക്കാം. വാദിയുടെ കേസിന്റെ അടിസ്ഥാനം തന്നെ, തന്റെ മാതാപിതാക്കളും കൂടുംബാംഗങ്ങളും കോടയം രൂപതയായിക്കാരത്തിലുംപെടുന്ന നടാഗ്രേറി തിരുക്കുടുംബ ഇടവകയിൽ നിവസിക്കുന്ന ക്കനാനായ കത്തോലിക്കാസമുദായത്തിലേ അംഗങ്ങളും, ഇടവകസമുഹം തന്നെ അപ്രകാരം അംഗീകരിക്കുകയും സീക്രിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളവരും ആണെന്നു വസ്തുതയാണ്. പ്രസ്തുത വാദത്തിന് ഉപോൽബുക്കമായി വാദി ഹാജരാക്കിയിട്ടുള്ള ചില രേഖകളാണ് മാതാപിതാക്കളും വിവാഹസർട്ടിഫിക്കറ്റ്, വിവാഹരജിസ്റ്റർ, വൈദികൾ നൽകിയ സർട്ടിഫിക്കറ്റ് എന്നിവ. കേസിലെ വാദങ്ങൾക്കെന്നുസൃതമാണ്

അവരെല്ലാം. ഒന്നും രണ്ടും പ്രതികളാക്കേണ്ട്, വാദിയേയോ മാതാപിതാക്കളേയോ കുടുംബവാംഗങ്ങളേയോ ഇടവകയിൽനിന്നോ കുറഞ്ഞായ സമുദായത്തിൽനിന്നോ പുറത്താക്കിയിരുന്നു എന്നു വാദിക്കുന്നുമില്ല. ഈ സാഹചര്യത്തിൽ, ഒരു കുറഞ്ഞായക്കാരൻ ആയിത്തന്നെ പ്രവൃംപിക്കണമെന്ന് വാദി ആവശ്യപ്പെട്ടാത്തതിന് സാധുകരണമുണ്ട്. ഓർമ്മിച്ചിരിക്കേണ്ട ഒരു കാര്യം, കേസ് ഫയൽ ചെയ്ത വ്യക്തി വാദിയാണ്; കേസിലെ കക്ഷികൾ ആരായിരിക്കണമെന്നു തീരുമാനിക്കാനുള്ള സാത്രന്ത്യവും വാദിക്കു തന്നെ.

33. മേൽപ്പറഞ്ഞത്തിൻ്റെ വെളിച്ചത്തിൽ, തന്റെ സമുദായാംഗത്വവും, ഇടവകാംഗത്വവും അംഗീകരിച്ചു പ്രവൃംപിക്കണമെന്ന് വാദി ആവശ്യപ്പെട്ടുന്നില്ല എന്ന കാരണത്താൽ കേസിന് നിലനില്പില്ല എന്ന വാദം കേസിനെ ബാധിക്കുന്നില്ല എന്ന കീഴ്ക്കോട്ടി നിരീക്ഷണം സാധുകർക്കാം; അതിൽ നിയമവെരുവുമോ അസ്വാഭാവികതയോ ഇല്ലതനെ.

34. പരിഗണിക്കപ്പെട്ടേണ്ട ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട പ്രശ്നം, വാദിയും കുടുംബവാംഗങ്ങളും കുറഞ്ഞായ സമുദായാംഗങ്ങളും കോട്ടയംരുപത്രയിൽപ്പെട്ട്, നടക്കയേറി തിരുക്കുടുംബ ഇടവകയിലെ അംഗങ്ങളും ആരണ്ണനും, തമുലം വിവാഹക്കുറി ലഭിക്കുവാൻ വാദികൾ അവകാശമുണ്ടെന്നും വിവാഹക്കുറി നിഷേധിക്കുന്നതിൽ നിന്നും പ്രതികളേ തന്നെ സമാപിക്കുന്നതിൽ വാദി വിജയിച്ചിട്ടുണ്ട്, എന്ന കീഴ്ക്കോട്ടിയുടെ നിരീക്ഷണത്തിൽ അനുച്ചിത്യമോ നിയമരാഹിത്യമോ ഉണ്ടാ എന്നാണ്. വാദിയുടെ കേസിൻ്റെ അസ്ഥി വാരം, നിയതമായ, നിശ്ചിതമായ ഒരു പ്രവൃംപനത്തിലാണ്: വാദിയും മാതാപിതാക്കളും കുടുംബവാംഗങ്ങളും കുറഞ്ഞായ സമുദായാംഗങ്ങളും കോട്ടയം രൂപതായിക്കാരത്തിൽപ്പെട്ട നടക്കയേറി തിരുക്കുടുംബ ഇടവകയിലെ അംഗങ്ങളുമാണ്. മറുഭാഗത്ത് പ്രതികൾ വാദിക്കുന്നത്, വാദിയുടെ അമ്മ കുറഞ്ഞായക്കാരി അബ്ലൂനും, അതിനു കാരണം വാദിയുടെ മാതൃമാതാവ് ലത്തീൻ കത്രോലിക്ക്യാണണും ഒരു കുറഞ്ഞായെതര വ്യക്തിയെ വിവാഹം കൂടിച്ചു അയാൾ (വാദിയുടെ പിതാവ്) കുറഞ്ഞായക്കാരൻ അബ്ലൂതായി എന്നും തമുലം, വാദിയോ മാതാപിതാക്കളോ കോട്ടയം രൂപതയിൽപ്പെട്ട കുറഞ്ഞായ സമുദായത്തിലെ അബ്ലൂനുമാണ്.

തന്റെ അവകാശവാദം, അതായത് വാദിയും മാതാപിതാക്കളും കുടുംബവാംഗങ്ങളും കുറഞ്ഞായ സമുദായാംഗങ്ങളും തിരുക്കുടുംബ ഇടവകാംഗങ്ങളും ആകുന്നു. തെളിയിക്കുവാൻ വാദി 13-08-1986 തീയതിയിൽ പടിഞ്ഞാറോതരെ ചെറുപുഷ്പപ് കുറഞ്ഞായ കത്രോലിക്ക്യാപള്ളിയിലെ വികാരി നൽകിയ വിവാഹ സർട്ടിഫിക്കറ്റ് ഹാജരാക്കിയിരുന്നു. പ്രസ്തുത വിവാഹ സർട്ടിഫിക്കറ്റനുസരിച്ച്, വാദിയുടെ മാതാപിതാക്കളുടെ വിവാഹം മേൽപ്പറഞ്ഞതു പള്ളിയിൽവച്ച് 22-10-1956 തോന്ത്രിക്കുന്നു. ചെറുപുഷ്പപ് ഇടവകയാക്കേണ്ട കോട്ടയം കുറഞ്ഞായ കത്രോലിക്കാരുപത്രയുടെ അധികാരി പരിധിയിൽ വരുന്നതാണെന്നോരുമിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ആ പള്ളിയിലെ ഇപ്പോഴത്തെ വികാരി, മേൽപ്പറഞ്ഞതെ വിവാഹം നടന്ന കാലഘട്ടത്തിലെ വിവാഹ രജിസ്ട്രർ ഹാജരാക്കിയിട്ടുണ്ട്. വാദിയുടെ മാതാപിതാക്കളുടെ വിവാഹം പ്രസ്തുത രജിസ്ട്രർ രണ്ടാമതായി ചേർത്തിരിക്കുന്നു. കുടാതെ, വാദിയുടെ പിതാവ് ഉത്തപ്പ് കുമരകംപള്ളി ഇടവകാംഗമാണെന്നും, മാതാവ് അന്നമുണ്ടായാൽ പിതാക്കളുടെ വിവാഹം 22-10-1956 തീയതിയിൽ ആ പള്ളിയിൽവച്ചു തന്നെയാണ് നടന്തിട്ടുള്ളതെന്നും സംശയാതീതമായി തെളിയുന്നു. 6-ാം സാക്ഷിയുടെ സത്യവാദമുലമനുസരിച്ച്, ഒരു കുറഞ്ഞായക്കാരൻഡേയും, കുറഞ്ഞായെതര വ്യക്തിയുടെയും വിവാഹം ഒരു കുറഞ്ഞായക്കാരൻഡേയും, 3-ാം സാക്ഷിയാക്കേണ്ട അസന്നിശ്ചയമായി പരിഞ്ഞത്, വാദിയുടെ മാതാവിനെ വിവാഹത്തിനുമുമ്പ് പടിഞ്ഞാറോതരെ ചെറുപുഷ്പപ് കുറഞ്ഞായ ഇടവകാംഗമാക്കിയെന്നും അവരുടെ വിവാഹം അതേ പള്ളിയിൽവച്ചു തന്നെ നടത്തിയെന്നുമാണ്. അതിൽനിന്നും ന്യായമായും അനുമാനിക്കാൻ കഴിയുന്നത്, പ്രതികൾ വാദിക്കുന്നതുപോലെ വാദിയുടെ പിതാവ് വിവാഹം വഴി കുറഞ്ഞായക്കാരൻ അബ്ലൂതായിട്ടില്ല എന്നാണല്ലോ. എന്നാൽ, പ്രതികൾ മറ്റാരു വാദം ഉന്നയിക്കുന്നുണ്ട്; അതായത്, അങ്ങെന്നെല്ലാരു വിവാഹം നടന്നുവെക്കിൽ അതൊരു പിശകു മുലം സംഭവിച്ചതാണ്; വാദിയുടെ മാതാവിനെ ഒരിക്കലും ഓതരു കുറഞ്ഞായ കത്രോലിക്കാരു ഇടവകയിൽ അംഗവുമാക്കിയിട്ടില്ല. പ്രതികളുടെ മറ്റാരു വാദം, ഒരു പക്ഷേ, വാദിയുടെ മാതാവ് കുറഞ്ഞായക്കാരി അല്ല എന്ന സത്യം വെളിപ്പെടുത്താതെയാണ് മാതാപിതാക്കളുടെ വിവാഹം ഓതരുപള്ളിയിൽവച്ചു നടത്തുവാൻ ഇടയായത് എന്നാണ്.

വാദിയുടെ കേസിനെ കുടുതൽ ബലപ്പെടുത്തുന്നതാണ്, വാദിയുടെ മാതാപിതാക്കളുടെ വിവാഹം നടന്ന കാലഘട്ടത്തിൽ ഓതരു ചെറുപുഷ്പപ് കുറഞ്ഞായ കത്രോലിക്കാപള്ളി വികാരി ആയിരുന്ന ചാക്കച്ചേരിലച്ച 20-04-1989 തോന്ത്രിക്കുന്നു. ഫാദർ ചാക്കച്ചേരിൽ സർട്ടിഫിക്കറ്റ് ചെയ്തതുനുസരിച്ച്, വിവാഹത്തിനുമുമ്പ് വാദിയുടെ മാതാവിനെ ഓതരു ചെറുപുഷ്പപ് ഇടവകയിൽ അംഗമാക്കിയിരുന്നുവെന്നും, ആയതിന് അനു കോട്ടയം മെത്രാനായിരുന്ന മാർത്തോമസ് തറയിൽ അനുവാദം നൽകിയിരുന്നു എന്നുമാണ്. മേൽപ്പറഞ്ഞ

സർട്ടിഫിക്കറ്റിൽ സാധുത നില്ലാരവത്തെക്കരിക്കാൻ പ്രതികൾ ശ്രമിച്ചുകൂലും, വാദിയുടെ മാതാപിതാക്കളുടെ വിവാഹം നടത്തിക്കൊടുത്ത വികാരി തന്നെ അക്കാദ്യം സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നോൾ കീഴ്ക്കോടതി പ്രതികളുടെ വാദം തള്ളിയത് തികച്ചും ശരി തന്നെ. മേൽപ്പറിഞ്ഞ സർട്ടിഫിക്കറ്റ് നൽകാനുണ്ടായ സാഹചര്യങ്ങളെപ്പറ്റി കുടുതൽ അനേഷ്ഠിക്കേണ്ടതിൽ ആവശ്യകത, അതിനു വിരുദ്ധമായ തെളിവ് ഇല്ലാത്തിട്ടെന്നോളം, ഇല്ലെന്നു പറയുടെ. മേൽപ്പറിഞ്ഞ രേഖാലുമായ തെളിവ്, അതായത്, വാദിയുടെ മാതാപിതാക്കളുടെ വിവാഹം ഓരോ ചെറുപുഷ്പപ ദേവാലയത്തിൽവച്ചു നടന്നു എന്നതിനുള്ള തെളിവ് അസാധുവാണെന്ന് തെളിയിക്കാനുള്ള കടുത്ത ബാധ്യത പ്രതികളുടെ ഭാഗത്താണ്. എന്നാൽ, അതിലൂപം ദയനീയമായി പരാജയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. വാദിയുടെ മാതാപിതാക്കളുടെ വിവാഹം ഓരോപുള്ളിയിൽവച്ചു നടത്തിയത് തെറ്റിലുണ്ടോ കളവായോ ആയിരിക്കാമെന്ന പ്രതികളുടെ വാദം നിരാകരിച്ച കീഴ്ക്കോടതിവിധിയും സാധുകരിക്കാവുന്നതുതന്നെ. വാദി തെറ്റായ വിവരം നൽകിയെന്നോ കുടൈമം കാട്ടിയെന്നോ എതിർന്നുണ്ടായം ഉന്നതിച്ചു കേസ് വാദിക്കുന്ന പ്രതികളുടെ ഉത്തരവാദിത്തമാണ്. അതു തെളിയിക്കുക എന്നതാണെല്ലോ പശ്യന്തയം. എന്നാൽ, അത്തരം വാദങ്ങൾ തെളിയിക്കുന്നതിൽ പ്രതികൾ ദയനീയമായി പരാജയപ്പെടുന്നു. കാരണം, രേഖാലുമാനത്തിലുള്ള തെളിവുകൾ ഇവിടെ സുലഭമാണ്. P.W. 3-ാം സാക്ഷിയുടെ സത്യവാദമുലത്തിൽ A 2 സർട്ടിഫിക്കറ്റിൽ വാസ്തവികത അമോ അകൂത്രിമതം എടുത്തുപറയുന്നുണ്ട്. രണ്ടാം പ്രതികൾ വാദിയുടെ മാതാപിതാക്കളുടെ വിവാഹത്തെ സംബന്ധിച്ചും അവർ ഓരോപുള്ളിയുടെ അംഗങ്ങളായി സീകരിക്കപ്പെട്ടിനെക്കുറിച്ചും വ്യക്തമായ അറിവുണ്ടായിരുന്നു എന്നതിനു തെളിവുണ്ട്. Ext. A 2 സർട്ടിഫിക്കറ്റിൽ വിശ്വാസ്യതയെ സംശയിക്കേണ്ടതില്ല. കാരണം, അത് Ext. x 2 (a) രജിസ്റ്റീരെ പകർപ്പാണ്. അതിൽനിന്നും അനുമാനിക്കേണ്ടത്, വാദിയുടെ മാതാവിനെ സഭാധികാരികൾ തന്നെ സമൃദ്ധാധാരമായി സീകരിച്ചുംഗൈകരിച്ചുവെന്നാണെല്ലോ.

35. അതിനുപുറമേ, വാദിയുടെ കുടുംബാധാരങ്ങളും നടാഴ്രുൾ തിരുക്കുടുംബ ഇടവകയിലെ അംഗങ്ങളായി സീകരിക്കപ്പെടുകയും അംഗീകരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട് എന്നതിനും രേഖകൾ ഏറെയുണ്ട്. Ext. A 3 വികാരി നൽകിയ മാമോദീസാ സർട്ടിഫിക്കറ്റ് തെളിയിക്കുന്നത്, വാദി ഓരോ ചെറുപുഷ്പപം പള്ളിയിൽവച്ചു ജണാനസ്കന്ദം സീകരിച്ചുവെന്നാണ്. ആ പള്ളിയിലെ ഇപ്പോഴത്തെ വികാരി ഹാജരാക്കിയ മാമോദീസാ രജിസ്റ്റീൽ അതു രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. വാദിയുടെ സഹോദരൻ്റെ മാമോദീസായും അതേ പള്ളിയിൽ വച്ചാണു നടന്നതെന്നും ആ രജിസ്റ്റീൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. വാദിയുടെ മാമോദീസായുടെ വിവരം അദ്ദേഹത്തിൽ പിതാവിരെ ഇടവകപ്പള്ളിയായ കുമരകം സെൻ്റ് ജോൺസ് പള്ളിയിൽ ചേർത്തിട്ടുള്ളതായി ആ പള്ളിവികാരി സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. Ext. A 5 വാദിയുടെ സഹോദരൻ്റെ വിവാഹം ഒരു ക്കാനായ പള്ളിയിൽവച്ചു നടന്നതിൽ സർട്ടിഫിക്കറ്റാണ്. പ്രസ്തുതപള്ളിയും കോട്ടയം രൂപതാധികാരത്തിലെപ്പു കൂടുതെന്നും Ext. A 6 വാദിയുടെ സഹോദരിയുടെ കുമ്പിനെ ക്ലൗക്ര സെൻ്റ് സേവ്യർ പള്ളിയിൽവച്ചു മാമോദീസാ നൽകിയതിൽ സർട്ടിഫിക്കറ്റാണ്. Ext. A 7, വാദിയുടെ സഹോദരഭാര്യയെ വിവാഹത്തിനു മുമ്പ് നടാഴ്രുൾ തിരുക്കുടുംബ ഇടവകയിൽ അംഗമാക്കിയതിൽ തെളിവാണ്. Ext. A 8 ആകട്ടെ, രണ്ടാം പ്രതി കോട്ടയം ബിഷപ്പിരെ കത്തീഡ്രൽപള്ളിയുടെ അധ്യാധിനിസ്ട്രേറ്റ് വാദിയുടെ സഹോദരനും നൽകിയ വിവാഹസർട്ടിഫിക്കറ്റാണ്. ഇവിടെ സംഗതമായ കാര്യം, വാദിയുടെ സഹോദരൻ്റെ വിവാഹം 12-07-1987 ലെ കോട്ടയം രൂപതയുടെ കത്തീഡ്രൽപള്ളിയിൽവച്ചുണ്ട് നടത്തിയത് എന്നുള്ളതാണ്. Ext. A 9 ഒന്നാം പ്രതി, വാദിയുടെ സഹോദരഭാര്യയുടെ നൽകിയ രസീതാണ്. മാത്രമല്ല, വാദിയുടെ സഹോദരൻ്റെ വിവാഹത്തിൽ “വിളിച്ചുചൊല്ലുകൾക്ക് ഒഴിവു നൽകുന്ന പ്രത്യേകാനുവാദം” നൽകിയതിനും തെളിവുണ്ട്. (അത്തരം പ്രത്യേകാനുവാദം നൽകുന്നത് മെത്രാനാണ്. വിവ.) Ext. A15 വാദിയുടെ സഹോദരഭാര്യ, വിവാഹാർത്ഥം തന്നെ ഇടവകകാംഗമാക്കണമെന്നുള്ള അപേക്ഷയുടെ പകർപ്പാണ്. അവരെ ഇടവകകാംഗമാക്കുന്നതിന് പ്രത്യേകമായ ഒരു ചടങ്ങും നിർദ്ദേശിക്കുന്നതായി കാണുന്നുമില്ല. Exts. A14 a,b,c ഒന്നാം പ്രതി, വാദിയുടെ പിതാവിനു നൽകിയ രസീതുകളാണ് ഇടവകസിമിത്രേതിക്കു നൽകിയ സംഭാവനയുടെതാണ് അവ. മേൽക്കാണിച്ച രേഖകൾ എല്ലാം തന്നെ സംശയാതിത്തമായി തെളിയിക്കുന്നത് വാദിയും മാതാപിതാക്കളും കുടുംബാധാരങ്ങളും ക്കാനായ കത്തോലിക്കാ സമൃദ്ധാധാരത്തിലേയും നടാഴ്രുൾ തിരുക്കുടുംബ ഇടവകയിലേയും അംഗങ്ങളായി സീകരിക്കപ്പെടുകയും അംഗീകരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട് എന്നുതെന്നയാണ്.

36. വാദിയുടെ സഹോദരൻ്റെ വിവാഹം കോട്ടയം രൂപതവക കത്തീഡ്രൽപള്ളിയിൽവച്ചു നടത്തുന്നതിനുള്ള അനുവാദം നൽകിയത് രണ്ടാം പ്രതിയായിരുന്നു എന്നതിനുള്ള തെളിവു പുറത്തായിട്ടുണ്ട്. പ്രസ്തുത വിവാഹം നടന്നത് 12-07-1987 ലെ ആയിരുന്നു. അതിൽനിന്നും, ന്യായമായും അനുമാനിക്കാൻ കഴിയുന്നത്, രണ്ടാം പ്രതികൾ, വാദിയുടെ കുടുംബസംബന്ധമായ കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി, അറിവുണ്ടായിരുന്നുവെന്നും, വാദിയുടെ സഹോദരൻ്റെ വിവാഹത്തിന് അദ്ദേഹം നൽകിയ അനുവാദം നൽകിയ അനുവാദം അവരുടെ ക്കാനായ സമൃദ്ധാധാരം ആണെന്നും. Ext. A 13, മുൻസിപ്പ് കോർട്ടിൽ ഒരു മുന്നാം കക്ഷി നൽകിയ അന്വാധാരമാണ്. അതിൽ വാദിയുടെ കുടുംബത്തിൽ സമുദായത്തിലെ

സ്ഥാനത്തെയാണ് (Status) ചോദ്യം ചെയ്യുന്നത്. അതിന്റെയർത്ഥം, വാദിയും കുടുംബാംഗങ്ങൾ മുഴുവനും ഇടവകാംഗങ്ങളായി പരിഗണിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു എന്നാണാലോ.

37. കുടാതെ, മെല്ലപറഞ്ഞ അന്യായ (Ext. A 13) തതിൽ, ഒന്നും രണ്ടും പ്രതികൾ, വാദിയെയും കുടുംബാംഗങ്ങളേയും കോടയം രൂപതയ്ക്കുന്ന കീഴിലുള്ള കുടാനായ കത്തോലിക്കാ സമുദായങ്ങളായി സ്വീകരിച്ച് അംഗി കരിക്കുന്ന എന്നാണ് ആരോപിക്കുന്നത്. മാത്രവുമല്ലോ, പ്രസ്തുതാന്വയം ഫയൽ ചെയ്ത വ്യക്തി, രണ്ടാം പ്രതികയെച്ചു നോട്ടീസിൽ ആവശ്യപ്പെട്ടത്, വാദിയെയും കുടുംബാംഗങ്ങളേയും കുടാനായ കത്തോലിക്കാ സമുദായത്തിൽ നിന്നു പുറത്താക്കണമെന്നായിരുന്നു. നോട്ടീസ് ലഭിച്ചുശേഷവും രണ്ടാം പ്രതി, വാദിയുടെ സഹോദരൻ്റെ വിവാഹം കത്തീഡ്യൽ പള്ളിയിൽവച്ചു നടത്തുന്നതിൽ അനുവാദം നൽകുകയാണുണ്ടായത്. രണ്ടാം പ്രതിയുടെ താദ്യശ്രമായ നിലപാടും വാദിയുടെ കുടുംബത്തോടുള്ള അത്തരം ഭാവാത്മകമായ സമീപനവും, വാദിയും കുടുംബാംഗങ്ങളും നടാഴ്രീ തിരുക്കുടുംബ ഇടവകയിലെ അംഗങ്ങളാണെന്ന് അംഗീകരിക്കുന്നതിനു തുല്യമാണെന്നുള്ള കീഴ്ക്കോടതി നിലപാട് ശരിതനെ. അത്തരം സഹചര്യത്തിൽ വിസ്താരക്കോടതി വ്യക്തമായും നിരീക്ഷിച്ചത്, ഇടവകയിൽനിന്നു ലഭിക്കേണ്ട എല്ലാ ആനുകൂല്യങ്ങൾക്കും ഇടവകാംഗം എന്ന നിലയിൽ വാദിക്ക് അർഹതയുണ്ടെന്നുണ്ട്. എന്നാൽ, അപ്പീൽക്കോടതിവിധിയിൽനിന്നു മനസ്സിലാക്കേണ്ട ഒരു കാര്യം, Ext. A 13 അന്യായം ഫയൽ ചെയ്ത അന്യായക്കാരരെ ആവശ്യം, വാദിയുടെ കുടുംബത്തെ പുറത്താക്കണമെന്ന് ആയിരുന്നുകൊണ്ടും, കേസിൽ തുടർനടപടികൾ ഉപേക്ഷിക്കുകയാണുണ്ടായത്. CPC 1, 8 പ്രകാരം, പ്രാതിനിധ്യ സാംഭവമുള്ള ആ അന്യായത്തിനേലുള്ള തുടർനടപടിക്കായി സമുദായത്തിൽനിന്ന് ആരുത്തനെ മുഖ്യമാക്കുന്നതുമില്ല. അത്തരമൊരു കേസ് ഫയൽ ചെയ്ത ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടും, വാദിയുടെ കുടുംബത്തെ ഇടവകയിൽനിന്നു വാദിയുടെ കുടുംബാംഗങ്ങളെ പുറത്താക്കിയതിനുള്ള എന്നെ കിലും തെളിവ് ഹാജരാക്കുന്നതിൽ പ്രതികൾ പരാജയപ്പെടുകയും ചെയ്തു. വാദിയുടെ കുടുംബാംഗങ്ങൾ ഇടവകയിൽ സ്വീകരിക്കപ്പെടുകയും അംഗീകരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തത് തെറ്റായ വിവരം നൽകിയും കളവായും ആയിരുന്നുവെന്ന് പ്രതികൾ വാദിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും, പ്രസ്തുത വാദം തെളിയിക്കുന്നതിനുള്ള യാതൊരു തെളിവും പ്രതികൾ ഹാജരാക്കിയിട്ടുമില്ല. അക്കാദ്യത്തിൽ സമ്പർക്കം ഉത്തരവാദിത്വം പ്രതികൾക്കായി രൂപൊരുവും എടുത്തു പറയേണ്ടതുമില്ല. കാരണം, മലുഖരിച്ച തെളിവുകൾ, വാദിയുടെ കുടുംബാംഗങ്ങൾ നടാഴ്രീ തിരുക്കുടുംബ ഇടവകയിൽ അംഗങ്ങളായി സ്വീകൃതരായിരുന്നുവെന്ന് തെളിയിക്കുന്നുണ്ട്. ഹാജരാക്കിയ തെളിവുകൾ വിലയിരുത്തി കീഴ്ക്കോടതികൾ നൽകിയ സമാനവിധികൾ കണ്ണണ്ടതിയത്, വാദിയുടെ മാതാപിതാക്കളും വിവാഹവും, വാദിയുടെ ജനാനന്ദസന്ധിയും കുടാനായ കത്തോലിക്കാ പ്ലാളിയിൽവച്ചു നടന്നു എന്ന വസ്തുത, ഒന്നും രണ്ടും പ്രതികൾ ഉൾപ്പെടെയുള്ള സഭാധികാരികളുടെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെട്ടില്ല എന്നു പറയുന്നത് യുക്തിക്ക് നിരക്കുന്നതല്ല എന്നാണ്. നേരേമറിച്ച്, തെളിവുകൾ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്, പ്രസ്തുത ചടങ്ങുകൾ സഭാധികാരികൾ സ്വീകരിച്ചുംഗൈകരിച്ചിട്ടുണ്ട് എന്നു തന്നെയാണ്. വാദിയുടെ പിതാവിൽ വിവാഹം, കുമരകം പ്ലാളിവികാരിയുടെ അറിവു കുടാതെ നടക്കാനാവില്ലെന്നും, കല്പാന്തത്തിനുശേഷം വാദിയുടെ മാതാപിതാക്കളെ ഇടവകയിലേയും രൂപതയിലേയും അംഗങ്ങളായി സഭാധികാരികൾ അംഗീകരിച്ചുപോന്നിരുന്നുവെന്നും മനസ്സിലാക്കാൻ ഭാവനയും ആവശ്യക്കര ഇല്ലതനെ. കീഴ്ക്കോടതി കളുടെ മേൽപ്പറഞ്ഞ കണ്ണഭത്തലിൽ ഇടപെടേണ്ടതിനു തകക്കാരണം ഉണ്ടെന്ന് ണാൻ കരുതുന്നുമില്ല.

38. മേൽപ്പറിയപ്പെട്ട കാര്യങ്ങൾ പരിഗണിക്കുന്നേണ്ടിട്ടും, ഒന്നും രണ്ടും പ്രതികൾ, വാദിക്ക് വിവാഹക്കുറി നിശ്ചയിച്ചതിനെതിരെ, കീഴ്ക്കോടതി, നിരോധനത്തുങ്ങൾ (Principles of estoppel) പ്രയോഗിക്കുകയും അതിനുപോൾവലമായ കാരണങ്ങൾ വിശദീകരിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട് (Para 43 & 44 of Trial Court Judgement). ഈ അപ്പീൽ കോടതി നിരീക്ഷിക്കുന്നത്, കേസ് വിസ്തരിച്ച കോടതി നിരോധനത്തും ശരിയായി മനസ്സിലാക്കി തന്നെയാണ് തന്റെ മുൻപിലുള്ള കേസിൽ പ്രയോഗിച്ചത്, എന്നാണ്. ആകയാൽ, വാദിക്ക് സമുദായാംഗത്വം നിശ്ചയിക്കുകയും അതുവഴി സമുദായാംഗത്തിൽ അർഹതപ്പെട്ട വിവാഹക്കുറി നിശ്ചയിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിൽനിന്നും ഒന്നും രണ്ടും പ്രതികളെ വിലക്കിയ കീഴ്ക്കോടതികളുടെ നിരീക്ഷണം ന്യായീകരിക്കപ്പെടാവുന്നതാണ്.

39. പരിഗണിക്കേണ്ട അടുത്ത പ്രശ്നം, സവംഗ വിവാഹനിഷ്ഠം അമവാ എൻഡോഗ്മി ഒരു നിയമാനുസ്യത പാരമ്പര്യമാണെന്ന്, അതായത്, കാനൻ നിയമവും പ്രത്യേകം പിയുസ് പാപ്പാ പ്രവൃത്തിപ്പിച്ച മോത്തു പ്രോപ്രിയേ (Motu Proprio) അംഗീകരിക്കുന്ന ഒരു പാരമ്പര്യമാണെന്ന് സഭാപിക്കുന്നതിൽ ഒന്നും രണ്ടും പ്രതികൾ പരാജയപ്പെട്ടു എന്ന കീഴ്ക്കോടതികളുടെ നിരീക്ഷണം ന്യായീകരിക്കാമോ എന്നുള്ളതാണ്.

എൻഡോഗ്മി, കുടാനായ കത്തോലിക്കണ്ണമുദായാംഗങ്ങൾ നൂറ്റാണ്ടുകളായി ആചരിച്ചുവരുന്ന ഒരു മാമുൽ അമവാ സദ്വാദായം ആണെന്നും അംഗീകരണമെന്ന നിലയിൽ കുടാനായ കത്തോലിക്കർക്ക് മാർപ്പാപ്പാ ഒരു പ്രത്യേക രൂപതയാ പദവി നൽകിയിട്ടുണ്ടെന്നുമാണ് വാദിക്കുന്നത്. അതിനു തെളിവായി ഹാജരാക്കിയ രേഖകൾ (Exts. B3, B3 (a)) പരിശോധിച്ച കീഴ്ക്കോടതികൾ നടത്തിയ സമാനമായ നിരീക്ഷണം,

പ്രസ്തുതരേവകളിൽ ക്കനാനായക്കാരുടെ ഇടയിലെ എൻഡോഗമി സന്ദർഭം പാപ്പാ അംഗീകരിച്ചു വെന്നോ, കോട്ടയം രൂപത സ്ഥാപിച്ചു നൽകിയപ്പോൾ പ്രസ്തുത പാരമ്പര്യം നിലനിറുത്തുവാൻ പാപ്പാ അനുവദിച്ചുവെന്നോ അർത്ഥമാക്കുന്നില്ല എന്നാണ്. ഈ കോടതി പ്രസ്തുത നിരീക്ഷണത്തിൽ ഇടപെടുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ല. കാരണം, തെളിവിശ്രേഷ്ഠ അടിസ്ഥാനത്തിൽ വസ്തുനിശ്ചംമായി നടത്തിയ കണ്ണടത്തലാണ്. മാത്രവുമല്ലോ, അപ്പീൽ കേടു കീഴ്ക്കോടതി, ഒരു കാനൻ നിയമപണ്ഡിതനും വടവാതുർ അപ്പസ്തോലിക്ക് സെമിനാറിയിലെ പ്രൊഫസറുമായ അഞ്ചാം സാക്ഷി (PW. 5) യോ. കോയിക്കുട്ടി നൽകിയ തെളിവും, പാരസ്ത്യ കാനൻ നിയമവും വിവാഹത്തെ സംബന്ധിച്ച നിയമവും (Ext. A 16) സുക്ഷ്മമായി പരിഗണിച്ച ശേഷം വിധിച്ചുത്, പാരസ്ത്യവിവാഹക്രമവും പാപ്പായുടെ Motu Proprio യും എൻഡോഗമിയെ അനുകൂലിക്കുന്നില്ല എന്നാണ്. അഞ്ചാം സാക്ഷി, Motu Proprio യിലെ 37, 38 പേജുകളിൽ പ്രതിപാദിക്കുന്നവ തെളിവായി ചുണ്ടിക്കാട്ടുന്നു. അതിനെന്നാണ് അപ്പീൽ കോടതി ആശയിക്കുന്നത്. അതിപ്രകാരമാണ്.

“ഈ അപ്പസ്തോലിക്കാ ലേവനം വഴി മേൽപ്പസ്താവിച്ച നിയമം താൻ സമേധയാ പ്രവൃംപനം ചെയ്യുകയും പാരസ്ത്യസഭയിൽ ഉൾപ്പെടുന്ന എല്ലാ വിശാസികളുടെയും മേൽ, അവർ ഭൂമുഖത്ത് എവിടെ വസിക്കുന്നവരായാലും, മറ്റാരു രീതിയിൽപ്പെട്ട മെത്രാങ്ക് ഭരണത്തിലായാലും, നിയമപരമായ പ്രാബല്യം നൽകുകയും ചെയ്യുന്നു. അതോടൊപ്പം, ഈ അപ്പസ്തോലിക്കാ ലേവനത്തിലെ നിയമങ്ങൾ പ്രാബല്യത്തിൽ വരുന്നോൾ, മരുള്ള നിയമങ്ങളും, അവ പൊതുവിലുള്ളതോ, പ്രത്യേകമായതോ, അസാധാരണമോ ആകട്ട, സിനധൂകൾ നൽകിയതോ, അംഗീകരിച്ചവയോ ആയാൽപ്പോലും, അമവാ പ്രത്യേക രൂപത്തിൽ അംഗീകരിക്കപ്പെട്ട ചട്ടമോ ഇനുവരെ നിലവിലുണ്ടായിരുന്ന പാരമ്പര്യമോ ആകട്ട, അവയുടെ നിയമസാധ്യത എടുത്തുകളായുന്നു. അതിനാൽ, വിവാഹം എന്ന കുദാശയുടെ ചട്ടങ്ങൾ മേൽ പ്രവൃംപിച്ച കാനൻ നിയമം അനുസരിച്ചായിരിക്കും. അതിനു വിരുദ്ധമായ ഒരു നിയമത്തിനും സാധൂത ഉണ്ടായിരിക്കുകയില്ല”.

40. ഇത്തരത്തിൽ, ഡോ. കുണ്ഠത്തമ അലക്സ് Vs. പബ്ലിക് സർവ്വീസ് കമ്മീഷൻ (1980 KLT 18) കേസിൽ ഈ കോടതി നൽകിയ വിധിയെ ആധാരമാക്കുന്ന വിസ്താരക്കോടതിയുടെ നടപടിയും സാധൂകരിക്കാം. പ്രസ്തുത വിധി ഇതാണ്:

4. “ലത്തീൻ കത്തോലിക്കരും സുറിയാനി കത്തോലിക്കരും ‘ജാതി’ എന്ന പദത്തിൽപ്പെടുത്തുവായ അർത്ഥത്തിൽ രണ്ടു ജാതികൾ ആണെന്നു പറയുക സാധ്യമല്ല. രണ്ടു കൂടുതും ഒരേ ക്രിസ്തുമത വിശാസത്തിൽ പെട്ടവർ തന്നെ. വിശാസവും സന്ധാരിപ്പവും സംബന്ധിച്ച കാര്യങ്ങളിൽ എല്ലാ കത്തോലിക്കരും, ജാതിയോ, ദേശിയതയോ, റീതതുകളോ എന്ന ഭേദമില്ലാതെ, പരിശുദ്ധ സിംഹാസനത്തിൽപ്പെടുത്തുവായോ അധികാരിക്കത പ്രവൃംപനങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുവാൻ ബാധ്യസ്ഥരാണ്. കത്തോലിക്കാ സഭാംഗങ്ങൾക്ക് ഇക്കാര്യങ്ങളിൽ നിയമം ഒന്നു മാത്രമെയുള്ളൂ. ലത്തീൻ - സിറിയൻ സഭകളുടെ അടിസ്ഥാനപരമായ വ്യത്യാസം മതാനുഷ്ഠാനങ്ങൾ അമവാ റീതതുകളെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയാണ്. പാരസ്ത്യ റീതതുകളുടെ പ്രഭോധനപരമായ നിയമങ്ങൾ അവയുടെ തനിമയിലും പുരാതന പാരമ്പര്യങ്ങളിലും പരിരക്ഷിക്കുവാൻ പരിശുദ്ധ സിംഹാസനം പാരസ്ത്യ റീതതുകളുടെ പ്രത്യേക തിരുസംഘം (Oriental Congregation for Eastern Rites) സ്ഥാപിച്ചിട്ടുണ്ട്. കേരളത്തിലെ സിറിയൻ - ലത്തീൻ കത്തോലിക്കാ പള്ളികളിലെ അംഗങ്ങൾ വിവിധ ജനവിഭാഗങ്ങളിൽപ്പെട്ടവരാണ്. സഭാവിക മായും, വിവിധ ജനവിഭാഗങ്ങളിൽപ്പെട്ട ഈ സഭാംഗങ്ങൾ തമിലുള്ള വിവാഹങ്ങൾ സാധാരണമല്ല. എങ്കിലും അത്തരം വിവാഹങ്ങൾ പലപ്പോഴും നടക്കുന്നുമുണ്ട്. വിലക്കപ്പെട്ട മതാചാരം എന്ന ചിത്രയിൽ, സിറിയൻ - ലത്തീൻ കത്തോലിക്കർ തമിലുള്ള വിവാഹങ്ങൾ നിഷിദ്ധവുമല്ല. ഒരു സിറിയൻ കത്തോലിക്കൻ, ലത്തീൻ കത്തോലിക്കനാകുന്നോൾ അതിനെ മാനസാന്തരം (Conversion) എന്നോ, ഒരു പ്രത്യേക ജാതിയിലേക്കുള്ള പരിവർത്തനമനോ പറയാറുമില്ല”.

41. മേൽപ്പറഞ്ഞ Motu Proprio പ്രത്യേകം പീയുസ് പാപ്പാ പ്രവൃംപനം ചെയ്തത് 1949-ൽ ആയിരുന്നു വെന്ന് സ്ഥാപിക്കണം. അപ്പീൽ കേടു കീഴ്ക്കോടതി നിരീക്ഷണം നീതികരിക്കാവുന്നതാണ്. Motu Proprio എല്ലാ കത്തോലിക്കർക്കും ബാധ്യകമാണ്; ഒപ്പു ക്കനാനായ കത്തോലിക്കർക്കും. തന്മുലം, അവരുടെയിടയിൽ നിലവിലിരിക്കുന്ന എൻഡോഗമി പാരമ്പര്യവും നീക്കപ്പെട്ടെന്നതാണ്. കാനൻ 9 (Ext. A 16) പറയുന്നത്, മറ്റാരു റീതിൽ അംഗമായ ഭാര്യയ്ക്ക് ഭർത്താവിൽപ്പെടുത്തുവാൻ റീത് സ്വീകരിക്കുവാനോ, വിവാഹബന്ധം തുടരുവോളും സ്വന്നം റീതിൽ തുടരുവാനോ സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ട് എന്നാണ്. അപ്പീൽക്കോടതി ക്രിസ്തുക്കുമുള്ള സമൂഹത്തിലെ വിവാഹത്തിൽപ്പെടുത്തി സഭാവം ശരിയായി അപഗ്രാമിച്ചു പറഞ്ഞത് അവർത്തിക്കും.

വിവാഹത്തിൽപ്പെടുത്തി ആവശ്യമാക്കങ്ങൾ എന്ന കാനൻ നിയമം ചുണ്ടിക്കാട്ടുന്നത് ഏകത്വവും അവിഭക്ത തയ്യും (Unity and Indissolubility) ആണ്. ഒരു കുദാശ എന്നനിലയിൽ ഒരു പ്രത്യേക ദ്വാഷതയും നിലനില്പും അതാർജ്ജിക്കുന്നുണ്ട്. ദാപ്തികൾ ജീവപര്യന്തം പരസ്പരം ബന്ധിതരാണ്. പ്രീശർ വന്ന യേശുവിനെ പരിക്ഷിച്ചുകൊണ്ടു ചോദിച്ചു: “എത്തെങ്കിലും കാരണത്താൽ ഒരുവൻ തന്റെ ഭാര്യയെ പരിത്യജിക്കുവാൻ പാടുണ്ടോ?” യേശു മറുപടിയായി, ആദിയിൽ അവരെ സ്ത്രീയും പുരുഷനുമായി സൃഷ്ടിച്ചവൻ അവരോടു

பரித்தத், “அநுகர்யால் பூருஷன் தன்ற் மாதாவினெனதூாம் பிரதா ரள்ளுபேரூாம் ஏறு ஶரீரமாயி தமீரூாம் என்னு நினைவு வாயிச்சிடில்லதோ? அநுகர்யால், அவர் ஹனிமேற் ரள்ளலூ, ஏறு ஶரீரமதே. கெவவா யோஜிப்பிச்சுத் மனுஷன் வேற்பெடுத்தாதிரிக்கெடு” (பூதியனியம் மத்தாயி 19:3-6). “யேறு ஸலையெட ஶிரஸ்ஸுதே; அவர்ஸ் மேலாள் ஸலையாத்தெதிர்ஸ் ஸுரக்ஷ அநுஶாயிச்சிரிக்கூன்னதூாம். அபுகாரம் தனை, பூருஷர்ஸ் ஶிரஸ்ஸினோக் காருதூாத ஶரீரம் சேர்க்கப்பேடுகிரிக்கூன்னு” (எறுமே. 5:23). விவாஹதேநாடுஒன்று கெக்ஸ்தவ ஸமீபக்கமாள் ஹவிடெ வழக்கமாவுக. விவாஹதேநாத தன்ற் கெற்றாவிர்ஸ் ஹடவக்கயில் அங்க மாயி ஜீவிக்கூக ஹாருமாற்கூாம் ஸாயுமாள் என்னுமானிக்கூன்னதில் அங்காவிக்கதயோ அரசிக்கதயோ ஹல்லூாம் பரயா. கானால் நியமதெத் ஸாங்கயிச்சிடதேநாதுாம், ஏறு பிரதேகுக்கிணம் மரிசு நிஷ்கல்ஷி கூனில்லூக்கில், காரு, கெற்றாவிர்ஸ் அவங்கயிலாள் பகாஜியாவுக. (Cannon 1112 - Practical Commentary - P 798). கானால் 29 (Ext. A 16) ல், ப்ராவேஶிக ஸலையிகாரிக்கிள் தண்ணுதெ அயிகாராதூத்தியில், தகை காரளைத்தால் ஏறு பிரதேகுக் கேஸில் விவாஹ நிஷேயிக்கானுஒன்று ஸாஹபருணாஸ் விஶவீக்கிக்கூன்னாங்க. Canon 30 ல் பரயாந்த, ஏறு புதிய தக்ளூாம் நடப்பிலாக்கூன்று ஏறு பாரவரூாம், அல்லூக்கில் நிலவிலில் கூனா தக்ளூணாஸ்ஸு விருஷமாய ஏறு மாமுத் நிராகரிக்கப்போனா.

42. கிஸ்துமத தத்தைஒன்று கிஸ்துால் விவாஹத்திர்ஸ் பறிபாவந்தயூாம் அபுக்ரமிசு அப்பீல் கீஷ்கோட்டு நிரீக்ஷிசுத் க்காாய கடேநாலிக்கருவெயிடில் நிலவிலுவெண்ண் ப்ரதிக்கர் அவகாஶபூடுாம் என்றோமி அஞ்சாரம், ஜாதி வழவுமெயோடு ஸபாபூட்டாள்; அத்தாம் ஜாதிவழுவுமை கிஸ்து மதத்திர்ஸ் தத்தைஶ்கூாம் 1949-ல் புதைங்காம் பியுங் பாப்பா பிரவூபிசு மொத்து போபியோத்துக்கூாம் கடகவிருஷமாள், என்னாயிருநூல்லூ. பெஸ்துத நிரீக்ஷன்னதில் எரெக்கிலுாம் நியமராஹித்துமோ யுக்திராஹித்துமோ ஸௌக் கானுநில்லூ.

43. மேல்புரின்த நிரீக்ஷன்னதிலூ ஸபாகேடுகூாம் ஹதூால் ஸுப்பீங்கோட்டு ராஜஶோஹால் Vs அரூமுவங் (1969 SC 101) கேஸில் பூரபூடுவிசு வியி ஸுப்பீங்கோட்டு வியி ஹனை:

16. “ஹெகோட்டு வியியோக் யோஜிசுகோள் பரயாடு, அப்பீல் வாடி 1949-ல் கிஸ்துமதம் அஞ்சே ஷிசுபூாஸ், அஞ்சித்ராவிய ஹிங்காஜாதியிலெ அங்கதம் நஷ்டமாயி. கிஸ்துமதம் ஏறு வியத்திலுமுஒன்று ஜாதிவழுத்தாஸவுாம் அங்கீகரிக்கூனில்லூ. எல்லோ கெக்ஸ்தவரூாம் துல்யராதிடாள் பறி஗ளிக்கப்போல். ஹிங்க மதாாந்தாயிக்கர் வழதூாக ஜாதியில்லூ துல்யராதிடாஸ் பறி஗ளிக்கப்போலெ கிஸ்துமதாா யாதிக்குதெ ஹடயில் தாந்திரிவில்லூ. ஸதுத்தில் ஜாதிவழுவுமை ஹிங்கக்குதெ ஹடயிலுாம் ஹிங்கமததேநாடு ஸபாபூடு ஸிக்குமதம் போலுஒன்று சில மதாாந்தாயிலுாம் மாத்துமே ஶக்திபூட்டுத்துக்குதெ. கிஸ்துமதம் ஹங்குயில் மாத்துமல்லூ, லோகமமஸாடுாம் வழாபகமாள். ஏறு ஸம்பத்தும் கிஸ்துமதம் ஜாதிவழுவுமை அங்கீகரிக்கூன்று மில்லூ. ஜாதிவழுவுமை போலுஒன்று விலாஶீயத புலத்துக்குதெ கிஸ்துமததெத விஜெக்கூக்குதெ செற்றுா வழக்கிக்கை கிஸ்துமதத்தைஶ்கர் ஶக்தமாயி எதிர்க்கூன்று. அதுகொள்ளுத்தை, கிஸ்துமதத்திலேக்க பறிவர்த்தனாம் செய்ததூாஸ் அதாஸ் அஞ்சித்ராவிய ஜாதிக்க அந்தாயி என்னு பரயேங்கியிரிக்கூன்று”.

44. மேலுஷரிசு வியியில்லீங்குருத்திரியுாம் நிரமாங், கிஸ்துமதத்தில் ஜாத்யாகிஸ்மாந்திலுஒன்று விலாஶீயத, பாடில்லூ என்னாள். அத்தரமைாரு பாரவரூாம் நிலவிலுவெண்கில்லோலும் அதிர்க் நியமபரமாயி நிலகில்பில்லூாம் மாத்துமல்லூ, அத்த ஸுப்பீங்கோட்டு பிரவூபிசு நியமத்தில் விருஷவுமாள்.

45. ஸஂஶேரிசு பரயாடு, சோத்யு செய்தபூடு வியிக்கர் பறிஶோயிச்சுதில், வாடியுாம் குடுங்வாங்கைத்துாம் க்காாய கடேநாலிக்காஸமு஽ாயாங்கைத்துாம் நடாண்றி திருக்குடுங்வை ஹடவக்கயிலெ அங்கைத்துாம் அஞ்சீய தெனையெங்க் ப்ரதிக்கர் அங்கீகரிக்கூன்றுவென்று வாடிவிலாஶ தெஜியிச்சிடுவெண்ண் கானால் க்கியுாம். அன்னெனயெக்கில், ஹவிடெ பறி஗ளிக்கேளெ காருாம், திருக்குடுங்வை ஹடவக்கயிலெ ஏங்கமென நிலத்தில் வாடிக்க விவாஹக்கூரி அவகாஶபூட்டாள் அந்தத்துவேளோ என்னு ப்ரதிக்கர்க்க அது நல்கு வாள் சுமதலயெங்கோ என்னுமாள். ஹத கோட்டு நேரத்தை சுட்டிக்காட்டியதுபோலெ, ஹடவக்கார்க்க தண்ண் விவாஹக்கூரி நல்குகூக பதிவாணைன்று, க்காாய மாதாபிதாக்கெல்க் ஜனிக்காத்த வழக்கியென நிலத்தில் வாடிக்க விவாஹக்கூரி நிஷேயிச்சுவென்று ப்ரதிக்கர் ஸம்திச்சிடுவென்க, அன்னென க்காாய கடேநாலிக்கா ஸமு஽ாயாங்கைக்கர் விவாஹக்கூரி நல்குநென்னுஒன்று அவருாத ஸாயுதயெப்புரி அவர்க்கூ தர்க்கமில்லூ. ஹடவக்காங்கைத்துாம் அவகாஶாண்தெ ஸாங்கயிச்சு ஹாஸ்ஸ்வெரியுாத ஹாங்கிலெ நியமாண்ண் நேரத்தை உலகிச்சுத் ஹவிடெ ப்ரஸ்தவூாமாள்.

46. முஞ்சுரின்த வீக்ஷனமாநுஸரிசு, திருக்குடுங்வை ஹடவக்காங்கமென நிலத்தில் தன்ற் விவாஹ பத்தியில்வச்சு நடத்துநென்று அவரங்குமாய விவாஹக்கூரி லாக்கூவாள் வாடிக்க அவகாஶமுங்கூன்று கீஷ்கோட்டு தீருமாந்தில் நூயைக்கரணமுங்கூ.

47. ഒന്നും രണ്ടും പ്രതികൾ വാദിച്ചത്, വാദിയുടെ മാതാവിൻ്റെ വിവാഹം ഓതറ ക്കനാനായ ചെറുപുഷ്പപം കത്തോലിക്കാ പള്ളിയിൽവച്ചു നടന്നത് തെറ്റായിട്ടാണെന്നും വിവാഹസർട്ടിഫിക്കറ്റും (Ext. A 1) വികാരി നൽകിയ സർട്ടിഫിക്കറ്റും (Ext. A 2) തെറ്റായ വിവരത്തിൻ്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലായിരുന്നു എന്നുമാണ്. പ്രസ്തുതവാദം തെളിയിക്കുന്നതിൽ ഒന്നും രണ്ടും പ്രതികൾ പരാജയപ്പെട്ടു. നേരേമരിച്ച്, വിവാഹ സർട്ടിഫിക്കറ്റ് സാധ്യവാണെന്ന് വിവാഹരജിസ്റ്റർ കാണിക്കുന്നു. മാമോദീസാ സർട്ടിഫിക്കറ്റ് (Ext. A 3), മാമോദീസാ രജിസ്റ്റ് (Ext. x 3b) റിലെ കുറിപ്പ്, മാമോദീസാ രജിസ്റ്റർ (Ext. x1), വികാരി നൽകിയ സർട്ടിഫിക്കറ്റ്, വാദിയുടെ സഹോദരഭാര്യയുടെ അപേക്ഷ, ഒരു കുടം രസീതുകൾ തുടങ്ങിയവ ചോദ്യം ചെയ്യുന്നതിൽ ഒന്നും രണ്ടും പ്രതികൾ ദയനീയമായി പരാജയപ്പെട്ടു.

48. മേൽപ്പറഞ്ഞവയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ, ഈ കോടതി തിരുമാനിക്കുന്നത്, വാദിയും മാതാപിതാക്കളും കുടുംബവാംഗങ്ങളും കോട്ടയം രൂപതാധികാരത്തിൽപ്പെട്ട നട്ടാഡ്രേറി തിരുക്കുട്ടംബ ഇടവകയിലേയും ക്കനാനായ കത്തോലിക്കാ സമുദായത്തിലേയും അംഗങ്ങൾ ആണെന്നെന്ന് തെളിയിക്കുന്നതിൽ വാദി വിജയിച്ചതുകൊണ്ട്, ‘വിവാഹക്കുറി’ ലഭിക്കുവാൻ വാദികൾ അവകാശമുണ്ട്. തമുലം, അതു നൽകുവാൻ ഒന്നും രണ്ടും പ്രതികൾക്ക് ചുമതലയുണ്ട്. ഏറ്റാൽ, അപ്രകാരം ചെയ്യുന്നതിന് അവർ വിസമ്മതിച്ചു. അതിനാൽ വാദികൾ വിവാഹക്കുറി നൽകുവാൻ ഒന്നും രണ്ടും പ്രതികളോട് SPC 39-ാം വകുപ്പു നൽകുന്ന അധികാരത്തിൻ്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ നിർദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ട് വിസ്താരക്കോട്ടെ ഡിക്രി പുറപ്പെട്ടവിച്ചത് തികച്ചും ഒന്നാനുസൃതം തന്നെ.

49. കീഴ്ക്കോടതികൾ, വസ്തുതകളും തെളിവുകളും നിയമവും അവയുടെ ശരിയായ പരിപ്രേഷ്യത്തിൽ വിലയിരുത്തുകയും എല്ലാ നിയമപ്രശ്നങ്ങൾക്കും ശരിയായ നിയമവീക്ഷണകോണിലൂടെ മറുപടി നൽകുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. കീഴ്ക്കോടതികളുടെ കണ്ണഭത്തലുകളിൽ നിയമവിരുദ്ധമായോ അനുച്ചിതമായോ ഒന്നും കാണുന്നുമില്ല. ഈ രണ്ടാം അപ്പീലിൽ പരിഗണിക്കേണ്ട നിയമപ്രശ്നങ്ങൾ ഒന്നും ഉരുത്തിരിയുന്നുമില്ല. കീഴ്ക്കോടതികളുടെ സമാനവിധികളിൽ ഇടപെടേണ്ട കാരണം കാണുന്നുമില്ല.

ആക്കയാൽ, ഈ സാധാരണ രണ്ടാം അപ്പീലിൽ തള്ളിക്കളെയുന്നു. ബന്ധപ്പെട്ട എല്ലാ നടപടികളും അവസാനിപ്പിക്കുന്നു.

കെ. ഹരിലാൽ (ജ്യജ്ഞ)